

Bruksela, dnia 15.12.2021 r.
COM(2021) 805 final

2021/0423 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie redukcji emisji metanu w sektorze energetycznym oraz zmieniające
rozporządzenie (UE) 2019/942**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SEC(2021) 432 final} - {SWD(2021) 459 final} - {SWD(2021) 460 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Europejski Zielony Ład wprowadza Unię na ścieżkę wiodącą w kierunku osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r. poprzez zdecydowane obniżenie emisyjności wszystkich sektorów gospodarki. Jego celem jest również ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego UE oraz ochrona zdrowia i dobrostanu obywateli przed zagrożeniami i negatywnymi skutkami związanymi ze środowiskiem. Metan jest silnym gazem cieplarnianym, drugim po dwutlenku węgla pod względem ogólnego wkładu w zmianę klimatu i odpowiedzialnym za około jedną trzecią obecnego ocieplenia klimatu. Metan, chociaż utrzymuje się w atmosferze przez okres krótszy niż dwutlenek węgla (mija 10–12 lat zanim utleni się do dwutlenku węgla, który nadal zatrzymuje ciepło), na poziomie molekularnym gaz ten jest znacznie silniejszym czynnikiem wpływającym na zmianę klimatu (o współczynniku globalnego ocieplenia w okresie 100 lat 28 razy wyższym niż dwutlenek węgla, a w okresie 20 lat – 86 razy wyższym). Metan przyczynia się ponadto do powstawania ozonu, który stanowi silne zanieczyszczenie powietrza powodujące poważne problemy zdrowotne.

Okolo 60 % globalnych emisji metanu stanowią emisje antropogeniczne, których największe źródła, w oparciu o szacunki, to produkcja i wykorzystanie paliw kopalnych (od jednej czwartej do jednej trzeciej), odpady (około jednej czwartej) oraz rolnictwo (około połowy całkowitych emisji metanu), w szczególności rolnictwo związane z produkcją intensywną.

Międzynarodowy Zespół ds. Zmian Klimatu (IPCC) zauważa że, aby świat mógł osiągnąć globalny cel polegający na ograniczeniu wzrostu temperatury o 1,5 °C (lub nawet 2 °C) do roku 2050, do 2030 r. muszą nastąpić zdecydowane redukcje emisji metanu¹. W najnowszym raporcie IPCC podkreślono rolę metanu jako jednego z głównych gazów cieplarnianych odpowiedzialnych za zmianę klimatu. W raporcie opisano, że poziomy metanu są rekordowo wysokie i znacznie przekraczają poziomy emisji umożliwiające ograniczenie ocieplenia do 1,5 °C. Istnieje zatem potrzeba zdecydowanej, szybkiej i trwałej redukcji emisji metanu, aby spowolnić globalne ocieplenie i poprawić jakość powietrza. Należy zauważyć, że w raporcie stwierdzono, że wzrost ilości metanu w atmosferze jest wynikiem działalności człowieka i że obok rolnictwa (głównie zwierzęta gospodarskie) i ścieków paliwa kopalne w dużym stopniu przyczyniają się do wzrostu emisji metanu co najmniej od 2007 r..

W ocenie skutków Planu w zakresie celów klimatycznych na 2030 r. stwierdzono, że w UE najbardziej racjonalne pod względem kosztów ograniczenie emisji metanu można osiągnąć w sektorze energetycznym. Emisje te są problemem o zasięgu transgranicznym, a nieskoordynowane podejście regulacyjne między poszczególnymi państwami członkowskimi i sektorami powoduje luki i niedoskonałości, które mogą utrudniać funkcjonowanie jednolitego rynku energii w Unii. Ponieważ większość emisji metanu związanych z energią pochodzącą z paliw kopalnych zużywaną w Unii występuje poza jej granicami, tylko wspólne działanie państw członkowskich mogłoby przynieść rezultaty w tym obszarze.

¹ IPCC (2021), „Summary for policymakers” [„Podsumowanie dla decydentów”] w: „Climate Change 2021: The Physical Science Basis” [„Zmiana klimatu w 2021 r.: podstawy fizyczne”], wkład pierwszej grupy roboczej w szóste sprawozdanie oceniające Międzynarodowego Zespołu ds. Zmian Klimatu, Cambridge University Press, w druku.

We wrześniu 2021 r. Unia i Stany Zjednoczone zapowiedziały globalne zobowiązanie dotyczące metanu, które stanowi polityczne zobowiązanie do zmniejszenia do 2030 r. globalnych emisji metanu we wszystkich sektorach emitujących ten gaz o co najmniej 30 % (w stosunku do poziomów z 2020 r.), podjęte na konferencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmiany klimatu (COP 26) w listopadzie 2021 r. w Glasgow. Do zobowiązania tego przystąpiło ponad sto krajów, odpowiadających za niemal połowę globalnych antropogenicznych emisji metanu. Globalne zobowiązanie dotyczące metanu obejmuje przejście na stosowanie najlepszych dostępnych metod sporządzania wykazów w celu kwantyfikacji emisji metanu ze szczególnym uwzględnieniem źródeł wysokich emisji.

Ogólnym celem rozporządzenia w kontekście funkcjonowania wewnętrznego rynku energii i przy zapewnieniu bezpieczeństwa dostaw w Unii jest zachowanie i poprawa stanu środowiska poprzez redukcję emisji metanu z energii pochodzącej z paliw kopalnych produkowanej lub zużywanej w Unii.

Cele szczegółowe są następujące:

- (i) zwiększenie dokładności informacji na temat głównych źródeł emisji metanu związanych z energią produkowaną i zużywaną w UE. Celem jest zapewnienie dostępności danych na poziomie aktywów oraz rzetelnej kwantyfikacji emisji, a tym samym zwiększenie dokładności pomiarów – w tym raportowania danych zawartych w wykazach emisji gazów cieplarnianych w kontekście Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu („UNFCCC”) – a także zakresu odpowiednich środków służących ograniczaniu emisji.
- (ii) zapewnienie dalszej skutecznej redukcji emisji metanu w całym łańcuchu dostaw energii w UE. Ten cel szczegółowy dotyczy niedoskonałości rynku prowadzących do niedostatecznego ograniczania emisji metanu przez przedsiębiorstwa;
- (iii) zwiększenie dostępności informacji w celu zapewnienia zachęt do redukcji emisji metanu związanych z energią pochodzącą z paliw kopalnych importowaną do UE. Ponieważ większość emisji metanu związanych z energią pochodzącą z paliw kopalnych zużywaną w UE występuje poza jej granicami, ten cel szczegółowy służy opracowaniu zachęt do redukcji emisji metanu w krajach partnerskich poprzez zapewnienie przejrzystości na rynku.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

W rozporządzeniu (UE) 2021/1119 („Europejskie prawo o klimacie”) Unia wprowadziła do prawodawstwa cel osiągnięcia neutralności klimatycznej w całej gospodarce do 2050 r., a także ustanowiła wiążące zobowiązanie na poziomie Unii dotyczące zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych netto (emisji po odjęciu pochłaniania) o co najmniej 55 % do 2030 r. w porównaniu z poziomami z 1990 r.

Niniejszy wniosek opiera się na unijnym Planie w zakresie celów klimatycznych na 2030 r. oraz ocenie jego skutków. W planie w zakresie celów klimatycznych wykazano, na podstawie modelowanych scenariuszy, że osiągnięcie bardziej ambitnego celu klimatycznego polegającego na redukcji emisji gazów cieplarnianych netto o 55 % w 2030 r. jest wykonalne i umożliwiłoby sprawną transformację w kierunku osiągnięcia neutralności klimatycznej w 2050 r. W planie tym podkreślono również potrzebę zintensyfikowania działań na rzecz redukcji emisji metanu.

Europejski Zielony Ład łączy w sobie kompleksowy zestaw wzajemnie wzmacniających się środków i inicjatyw mających na celu osiągnięcie neutralności klimatycznej w Unii do 2050 r. W komunikacie w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu² wskazano, że prowadzone będą działania pomagające obniżyć emisyjność sektora gazu, w tym poprzez rozwiązanie problemu emisji metanu związanych z energią. W październiku 2020 r. Komisja przyjęła strategię UE na rzecz ograniczenia emisji metanu, w której przedstawiono środki mające na celu obniżenie emisji metanu w UE, w tym w sektorze energetycznym, oraz na całym świecie.

Rozporządzenie (UE) 2018/1999 („rozporządzenie w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu”) zobowiązuje państwa członkowskie do ustanowienia krajowych systemów wykazów w celu szacowania antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych oraz w celu zgłaszania tych krajowych prognoz. Sprawozdania na temat krajowych prognoz sporządzane są zgodnie z wytycznymi IPCC i często opierają się na domyślnych współczynnikach emisji, a nie na bezpośrednich pomiarach na poziomie źródła, co wiąże się z niepewnością co do dokładnego źródła, częstotliwości i wielkości emisji.

Emisje metanu występujące na poziomie poszukiwania oraz produkcji ropy naftowej i gazu ziemnego, gromadzenia i przetwarzania gazu ziemnego, przesyłu, dystrybucji, składowania podziemnego i terminali skroplonego gazu ziemnego (LNG), a także czynnych, zamkniętych lub nieczynnych kopalń węgla nie są szczegółowo regulowane na szczeblu Unii.

Dyrektywa 2010/75/UE („dyrektywa w sprawie emisji przemysłowych”), obecnie poddawana przeglądowi, reguluje emisje zanieczyszczeń z instalacji przemysłowych, w szczególności poprzez ustalanie dopuszczalnych wielkości emisji z instalacji przemysłowych w oparciu o najlepsze dostępne techniki i warunki pozwolenia. Dyrektywa w sprawie emisji przemysłowych obejmuje rafinację ropy naftowej i gazu, lecz nie obejmuje wyższego, średniego i niższego segmentu (upstream, midstream, downstream) sektora gazu ziemnego (LNG, podziemne składowanie gazu, przesył, dystrybucja) ani górnictwa węgla.

W rozporządzeniu (WE) 166/2006³ („rozporządzenie w sprawie Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń”, „rozporządzenie w sprawie europejskiego PRTR”), ściśle powiązaniem z dyrektywą w sprawie emisji przemysłowych, w odniesieniu do „górnictwa podziemnego i działalności powiązanych” określono wymóg zgłaszania przypadków uwolnienia zanieczyszczeń, w tym metanu, w razie przekroczenia progu powodującego obowiązek zgłoszenia wynoszącego 100 000 kg/rok. Na potrzeby pomiaru uwolnień metanu dodatek 3 do wytycznych dotyczących wdrażania europejskiego PRTR⁴ zawiera odwołanie do normy ISO będącej w przygotowaniu (przez ISO/TC 146/SC 1/WG 22). Europejski PRTR jest również obecnie poddawany przeglądowi. W ramach przeglądu dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych oraz europejskiego PRTR uwzględniona zostanie potrzeba uniknięcia podwójnej regulacji. Niniejszy wniosek stanowi zatem uzupełnienie tych dwóch aktów, ponieważ dotyczy emisji metanu w całym łańcuchu dostaw energii pochodzącej z paliw kopalnych.

W dniu 14 lipca 2021 r. Komisja Europejska przyjęła szereg wniosków ustawodawczych, w których przedstawiła, w jaki sposób zamierza osiągnąć neutralność klimatyczną w UE do 2050 r. i określiła cel pośredni polegający na redukcji emisji gazów cieplarnianych netto o

² COM(2019) 640 final.

³ Rozporządzenie (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń i zmieniające dyrektywę Rady 91/689/EWG i 96/61/WE (Dz.U. L 33 z 4.2.2006).

⁴ Wytyczne dotyczące wdrażania Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń, Komisja Europejska (2006).

co najmniej 55 % do 2030 r. W tym kontekście następujące inicjatywy mają istotne powiązania z pomiarem i ograniczaniem emisji metanu:

W rozporządzeniu (UE) 2018/842 („rozporządzenie w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego”, „rozporządzenie ESR”) określono cele w zakresie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych na poziomie krajowym przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. w odniesieniu do sektorów obejmujących transport (bez lotnictwa), budownictwo, rolnictwo, odpady, przemysł i części sektora energetycznego nieobjęte obowiązującym unijnym systemem handlu uprawnieniami do emisji (ETS). Rozporządzenie to obejmuje swoim zakresem metan, co zostało utrzymane we wniosku dotyczącym zmiany przyjętym w dniu 14 lipca 2021 r. Przedmiotowa inicjatywa stanowi uzupełnienie rozporządzenia ESR, ponieważ wprowadza konkretne środki na rzecz redukcji emisji metanu, ponieważ w rozporządzeniu ESR nie określono takich środków i pozostawiono państwom członkowskim pewną swobodę decyzyjną w zakresie najlepszych sposobów na osiągnięcie wymaganych redukcji emisji gazów cieplarnianych. Środki te przyczynią się do osiągnięcia celów krajowych przez państwa członkowskie i mogą również przyczynić się do zwiększenia opłacalności realizacji celów określonych w rozporządzeniu ESR ze względu na potencjał handlowy w zakresie wiążących rocznych redukcji między państwami członkowskimi.

We wniosku dotyczącym zmiany rozporządzenia (UE) 2018/841 („rozporządzenie LULUCF”) w ramach pakietu „Gotowi na 55” określono ogólny cel UE w zakresie pochłaniania dwutlenku węgla przez naturalne pochłaniacze; osiągnięcie celów krajowych będzie wymagało, aby państwa członkowskie dbały o swoje pochłaniacze dwutlenku węgla oraz je rozszerzały. We wniosku określono również cel UE dotyczący neutralności klimatycznej w 2035 r. w sektorach użytkowania gruntów, leśnictwa i rolnictwa, obejmujący również emisje inne niż CO₂ w rolnictwie, tj. emisje metanu.

Dyrektywa (UE) 2018/2001 („dyrektywa w sprawie odnawialnych źródeł energii”, „REDII”) jest głównym instrumentem UE służącym promowaniu stosowania energii ze źródeł odnawialnych i ułatwi ona stopniowe zastępowanie energii pochodzącej z paliw kopalnych odnawialnymi źródłami energii. Zawiera ona ponadto standardowe wartości ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, w tym szacunki utraty metanu przy produkcji biogazu i biometanu, które mogą być istotne dla zrównoważonego rozwoju biogazu i biometanu. Producenci mogą wykorzystywać te wartości standardowe w sprawozdaniach dotyczących ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w prowadzonej przez nich produkcji w celu wykazania, że spełniają oni wymogi dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii II w zakresie zrównoważonego rozwoju i zapewniają pośrednio zachęty do redukcji emisji metanu.

Emisje metanu z urządzeń do ogrzewania i chłodzenia pomieszczeń są objęte zakresem kilku rozporządzeń dotyczących ekoprojektu i etykietowania energetycznego, które zawierają przepisy dotyczące poprawy efektywności środowiskowej produktów, takich jak urządzenia gospodarstwa domowego, technologie informacyjno-komunikacyjne lub produkty inżynierskie.

Komisja Europejska proponuje ponadto zmianę dyrektywy 2009/73/WE i rozporządzenia (WE) nr 715/2009, aby ułatwić powstanie rynków zdekarbonizowanego wodoru i gazu poprzez ustanowienie nowej struktury rynku, ułatwienie dostępu odnawialnych i niskoemisyjnych gazów do rurociągów, tak aby z jednej strony stworzyć warunki dla rynku wodoru, a z drugiej strony usunąć bariery dla dekarbonizacji istniejącej sieci gazu ziemnego. Wniosek ma charakter uzupełniający, ponieważ przyczyni się do poprawy oddziaływania gazu ziemnego na klimat w okresie, w którym będzie on stopniowo zastępowany gazami odnawialnymi i niskoemisyjnymi.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Niniejszy wniosek stanowi uzupełnienie działań na rzecz redukcji emisji metanu pochodzących w dziedzinie rolnictwa i odpadów.

Jeżeli chodzi o sektor rolnictwa, w strategii „Od pola do stołu” uwzględniono kilka wyzwań⁵. Komisja powołała grupę ekspertów w celu przeanalizowania wskaźników emisji metanu w całym cyklu życia. Celem zbadania innowacyjnych działań ograniczających emisje oraz promowania ich szerszego zastosowania Komisja opracowuje – we współpracy z ekspertami z odpowiedniego sektora oraz państwami członkowskimi – wykaz najlepszych praktyk i dostępnych technologii. W celu promowania obliczeń dotyczących bilansowania emisji dwutlenku węgla na poziomie gospodarstwa Komisja przygotowuje do 2022 r. cyfrowy szablon pomagający ograniczać emisje dwutlenku węgla oraz wytyczne dotyczące najczęściej stosowanych metod ilościowego szacowania emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych. Komisja będzie promować upowszechnienie technologii łagodzenia zmiany klimatu poprzez szersze stosowanie upraw sprzyjających pochłanianiu dwutlenku węgla przez glebę w państwach członkowskich i ich planach strategicznych wspólnej polityki rolnej, począwszy od 2021 r. W planie strategicznym na lata 2021–2024 na potrzeby programu „Horyzont Europa” Komisja proponuje ukierunkowane badania dotyczące poszczególnych czynników skutecznie prowadzących do redukcji emisji gazów cieplarnianych, skupiając się na technologii i rozwiązaniach opartych na zasobach przyrody oraz na czynnikach prowadzących do zmiany diety. Komisja rozważa również objęcie części hodowli bydła zakresem dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych, co może przyczynić się do zmniejszenia emisji metanu przez ten sektor.

Emisje metanu w sektorze odpadów są objęte zakresem istniejących i planowanych przeglądów prawodawstwa w zakresie ochrony środowiska. W dyrektywie (UE) 2018/850 („dyrektywa w sprawie składowania odpadów”) na podmioty zajmujące się składowiskami odpadów nałożono obowiązek gospodarowania gazem wysypiskowym albo poprzez wykorzystywanie go do generowania energii, albo poprzez jego spalanie w pochodni. W ramach przeglądu dyrektywy w sprawie składowania odpadów zaplanowanego na 2024 r. Komisja rozważy dalsze działania mające na celu poprawę gospodarowania gazem wysypiskowym, ograniczenie jego szkodliwego wpływu na środowisko oraz wykorzystanie wszelkich powiązanych potencjalnych zysków energetycznych. Ponadto w ramach trwającego przeglądu dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych rozważa się również przyjęcie konkluzji dotyczących najlepszych dostępnych technik w zakresie składowania, które uwzględniałyby m.in. emisje metanu. Przy okazji ostatnich zmian w przepisach Unii dotyczących odpadów (2018 r.) przewidziano obowiązek wprowadzenia do 2024 r. osobnego zbierania odpadów ulegających biodegradacji oraz ustanowiono nowy cel polegający na zmniejszeniu do 2035 r. poziomu składowania odpadów do maksymalnie 10%. W następstwie tych zmian oczekuje się, że emisje metanu pochodzące ze składowisk jeszcze bardziej zmaleją. Jeżeli chodzi o oczyszczanie i wykorzystywanie ścieków i osadów ściekowych na gruncie obowiązujących ram regulacyjnych, mianowicie dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych⁶ oraz dyrektywy w sprawie osadów ściekowych⁷, kwestia emisji gazów cieplarnianych nie została szczegółowo uregulowana. Wdrożenie dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych pozwoliło jednak uniknąć znacznych emisji metanu dzięki zbieraniu i oczyszczaniu ścieków w efektywnych,

⁵ COM(2020) 381 final.

⁶ Dyrektywa Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych.

⁷ Dyrektywa Rady 86/278/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie ochrony środowiska, w szczególności gleby, w przypadku wykorzystywania osadów ściekowych w rolnictwie.

scentralizowanych zakładach. Obecnie trwają prace nad przeglądem dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych. Dyrektywa w sprawie osadów ściekowych reguluje korzystanie z osadów ściekowych w celu ochrony środowiska, a w szczególności gleby przed szkodliwym oddziaływaniem zanieczyszczonego osadu ściekowego w przypadku jego stosowania w rolnictwie.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawę prawną przedmiotowej inicjatywy stanowi art. 194 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), który upoważnia Unię do ustanawiania środków niezbędnych do osiągnięcia celów w odniesieniu do polityki Unii w dziedzinie energetyki. Niniejszy wniosek dotyczy wyłącznie sektora energetycznego i przyczynia się do realizacji celów Unii w dziedzinie polityki energetycznej określonych w art. 194 ust. 1, w szczególności w zakresie funkcjonowania rynku energii, dzięki harmonizacji przepisów dotyczących monitorowania, raportowania i redukcji emisji metanu, co przyczynia się do zachowania i poprawy stanu środowiska.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Emisje metanu w sektorze energetycznym stanowią problem o wymiarze transgranicznym i są różne w poszczególnych państwach i regionach Unii. W różnym stopniu mają one znaczenie w państwach członkowskich, w zależności od ich koszyka energetycznego i zasobów naturalnych, np. liczby czynnych lub zamkniętych podziemnych kopalń węgla lub ilości produkowanego lub transportowanego gazu ziemnego. Aspekt ogólnounijny tej kwestii odzwierciedla skala infrastruktury gazowej, obejmującej około 190 000 km rurociągów przesyłowych we wszystkich państwach członkowskich.

Poziom raportowania emisji i zakres środków ograniczających emisje różnią się w zależności od państwa członkowskiego i podsektora. Istnieje kilka prywatnych i dobrowolnych inicjatyw, są one jednak niewystarczające ze względu na ograniczenia, jeśli chodzi o zakres, możliwości uczestnictwa i wykonalność. Zróżnicowane podejścia krajowe mogą prowadzić do niespójności w zakresie podejścia regulacyjnego w poszczególnych państwach członkowskich, zwiększając obciążenie administracyjne przedsiębiorstw prowadzących działalność w więcej niż jednym państwie członkowskim, potencjalnie utrudniając funkcjonowanie rynku wewnętrznego poprzez tworzenie barier dla operatorów, a także komplikując gromadzenie porównywalnych danych w całej Unii.

Ponadto, ponieważ większość emisji metanu związanych z energią pochodzącą z paliw kopalnych zużywaną w Unii występuje poza jej granicami, bardziej prawdopodobne jest, że wspólne działanie państw członkowskich przyniesie rezultaty w odniesieniu do tych części łańcucha dostaw i pozwoli zachować integralność wewnętrznego rynku energii.

W świetle powyższego redukcji emisji metanu w całej Unii sprzyjałoby jednorodne podejście polityczne na szczeblu Unii. Skutki środków mających na celu pomiar i ograniczanie emisji metanu oraz powiązany z nimi wpływ na innowacje, opłacalność oraz równe warunki działania w utrzymaniu dobrze funkcjonującego rynku wewnętrznego uzasadniają koordynację ponad granicami państw członkowskich. Skoordynowana polityka Unii ma znacznie większe szanse na doprowadzenie do dalszych redukcji emisji metanu w sektorze energetycznym niż rozdrobnione działania na poziomie krajowym. Skoordynowane działanie na szczeblu unijnym umożliwi ponadto pełne uwzględnienie różnic pod względem zdolności działania poszczególnych państw członkowskich i podmiotów prywatnych. Zapewnia również

operatorom korzyści wynikające z jednolitego systemu regulacyjnego, co ułatwia przestrzeganie przepisów i zmniejsza obciążenie administracyjne związane ze stosowaniem niejednorodnych przepisów w różnych państwach członkowskich.

Polityka w zakresie metanu na szczeblu Unii wnosi znaczną wartość do międzynarodowych działań w dziedzinie klimatu. Unia, poprzez przygotowywanie przepisów mających na celu ograniczenie do minimum emisji metanu w sektorze energetycznym, wysłała wyraźny sygnał polityczny do podmiotów zewnętrznych i zwiększając dzięki temu świadomość szkodliwego oddziaływania emisji metanu na klimat. Sygnał ten nie tylko zachęci partnerów Unii do zajęcia się problemem emisji metanu w sektorze energetycznym, ale doprowadzi również do utworzenia partnerstwa międzynarodowego, a tym samym zapewni Unii wiodącą rolę w przeciwdziałaniu emisjom metanu.

Podsumowując, wyzwania związane z redukcją emisji metanu wymagają zatem zharmonizowanego i skoordynowanego podejścia i nie mogą być skutecznie podejmowane przez państwa członkowskie działające pojedynczo. Działanie na poziomie Unii jest zatem uzasadnione na podstawie zasady pomocniczości zgodnie z art. 194 TFUE.

- **Proporcjonalność**

Niniejszy wniosek zapewnia staranie wypracowaną równowagę między, z jednej strony, autonomią regulacyjną państw członkowskich w zakresie krajowych działań naprawczych, tworzenia zachęt na rzecz innowacyjności technologicznej lub decydowania o poziomie przeznaczanych zasobów, a z drugiej strony, potrzebą rozwiązania problemów dotyczących emisji metanu, którymi należy stawić czoła na poziomie Unii.

Jak opisano w rozdziale 6 oceny skutków, koszty i obciążenia regulacyjne związane z niniejszym wnioskiem zostały ograniczone do minimum. Środki przewidziane w niniejszym wniosku nie wykraczają poza to, co jest konieczne do rozwiązania stwierdzonych problemów i osiągnięcia wyznaczonych celów. Przewidywane koszty dla Komisji i państw członkowskich uznaje się za akceptowalne, mając na uwadze również pozytywne skutki gospodarcze netto związane z redukcją emisji opłacalną w aspekcie środowiskowym i społecznym.

- **Wybór instrumentu**

Rozporządzenie jest odpowiednim instrumentem prawnym na potrzeby niniejszego wniosku ustawodawczego, ponieważ wprowadza jasne i szczegółowe przepisy, które nie dają państwom członkowskim możliwości ich rozbieżnej transpozycji. Rozporządzenie gwarantuje, że wymogi prawne są stosowane w tym samym czasie w całej Unii, a zatem pozwoliłoby uniknąć nieefektywności oraz kosztów/obciążeń regulacyjnych związanych z niespójnym wdrażaniem przepisów dotyczących redukcji emisji metanu w całej Unii.

Ponadto rozporządzenie jest odpowiednim instrumentem służącym do nakładania bezpośrednich obowiązków na podmioty gospodarcze i organy krajowe. Byłoby to konieczne w celu ustanowienia jasnych obowiązków w zakresie kwantyfikacji, zgłaszania i weryfikacji danych, a także do stosowania środków ograniczających emisje metanu, w tym stopniowego eliminowania szkodliwych praktyk sektorowych, takich jak uwalnianie do atmosfery i spalanie gazu w pochodni.

W celu zapewnienia spójnych i porównywalnych danych konieczne jest wprowadzenie zharmonizowanych wymogów dotyczących pomiaru i raportowania. Można to najlepiej osiągnąć poprzez rozporządzenie, jak pokazują powiązane unijne akty prawne, takie jak

rozporządzenie (UE) 2015/757⁸, rozporządzenie (WE) nr 166/2006 czy rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/2006⁹. W tej kwestii poziom swobody decyzyjnej pozostawiony państwom członkowskim w dyrektywie nie odpowiadałby potrzebie zapewnienia porównywalnych, a zatem zharmonizowanych danych.

Ponadto w odniesieniu do środków ograniczających emisje oraz ograniczeń dotyczących praktyk przemysłowych rozporządzenie jest odpowiednim instrumentem zapewniającym, aby przepisy były bezpośrednio skierowane do przedsiębiorstw oraz aby w ramach tych praktyk ustanowiono minimalny zakres równych warunków działania.

Co więcej, rozporządzenie pozwala na uwzględnienie w sposób bardziej bezpośredni i sprzyjający pilnej potrzeby ograniczenia emisji metanu w kontekście kryzysu klimatycznego oraz celu Unii w zakresie neutralności klimatycznej, jak opisano w sekcji 1 powyżej.

Wybór rozporządzenia gwarantuje, że zidentyfikowane problemy i cele zostaną uwzględnione w jak najbardziej skuteczny, efektywny i proporcjonalny sposób. Rozporządzenie zapewnia staranną równowagę między, z jednej strony, autonomią regulacyjną państw członkowskich w zakresie krajowych działań naprawczych, tworzenia zachęt na rzecz innowacyjności technologicznej lub decydowania o poziomie przeznaczanych zasobów, a z drugiej strony, potrzebą rozwiązania problemów dotyczących emisji metanu, którymi należy stawić czoła na poziomie Unii.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

• Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Zgodnie z wytycznymi w sprawie lepszego stanowienia prawa dotyczącymi ocen skutków Komisja przeprowadziła kompleksowe konsultacje z zainteresowanymi stronami w oparciu o strategię konsultacji, która obejmowała szereg metod i narzędzi. Strategia konsultacji miała na celu zapewnienie uwzględnienia wszystkich istotnych dowodów, w tym danych dotyczących kosztów, skutków społecznych i potencjalnych korzyści płynących z inicjatywy. Strategia ta została opracowana zgodnie z logiką interwencji i łączyła w sobie zarówno elementy wsteczne, jak i przyszłościowe. Zastosowano kilka narzędzi konsultacyjnych: internetowe konsultacje publiczne, ukierunkowane konsultacje na temat kosztów wdrożenia rozporządzenia w sprawie monitorowania, raportowania i weryfikacji (MRW) w oparciu o Partnerstwo w zakresie metanu w sektorze ropy naftowej i gazu¹⁰, wywiady pogłębione oraz (trzy) seminaria internetowe z udziałem zainteresowanych stron.

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji dwutlenku węgla z transportu morskiego oraz zmiany dyrektywy 2009/16/WE, Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 55.

⁹ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2066 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniające rozporządzenie Komisji (UE) nr 601/2012, Dz.U. L 334 z 31.12.2018, s. 1.

¹⁰ Partnerstwo w zakresie metanu w sektorze ropy naftowej i gazu (OGMP), uruchomione w 2014 r., zostało opracowane w ramach Koalicji na rzecz klimatu i czystego powietrza (CCAC) oraz Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP) jako dobrowolna inicjatywa mająca na celu wspieranie przedsiębiorstw w prowadzeniu pomiarów i raportowaniu emisji metanu. Głównym celem OGMP jest ustanawianie najlepszych praktyk na potrzeby zwiększenia dostępności globalnych informacji na temat kwantyfikacji emisji metanu oraz zarządzania nimi, a także wspieranie działań ograniczających służących redukcji emisji metanu. Do OGMP przystąpiło do tej pory ponad 60 przedsiębiorstw odpowiedzialnych za ponad 30 % światowej produkcji ropy naftowej i gazu i posiadających aktywa w tym sektorze na pięciu kontynentach.

W ramach otwartych konsultacji publicznych otrzymano 131 odpowiedzi, z których 126 przekazano poprzez przynajmniej częściowe wypełnienie kwestionariusza internetowego, a pięć dodatkowych odpowiedzi otrzymano w formie wiadomości przesłanych pocztą elektroniczną.

W szczególności Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER) oraz Rada Europejskich Regulatorów Energetyki (CEER) przekazały ankietę przeprowadzoną wśród swoich członków jako nieformalny wkład w otwarte konsultacje publiczne, w której wyraziły pogląd, że „krajowe organy regulacyjne szeroko popierają zharmonizowane podejście na szczeblu UE do monitorowania i wykrywania emisji metanu, oparte w szczególności na obowiązkowym monitorowaniu emisji metanu”.

Zainteresowane strony wyraziły szerokie poparcie dla opracowania solidnej normy w zakresie MRW emisji metanu w sektorze energetycznym. W ramach otwartych konsultacji publicznych 78 % respondentów wyraziło poparcie dla oparcia części wniosku w sprawie MRW dotyczącej ropy naftowej i gazu na metodyce Partnerstwa w zakresie metanu w sektorze ropy naftowej i gazu, którą poparły również wszystkie unijne stowarzyszenia branżowe z sektorów ropy naftowej i gazu. Występuje również duże poparcie, w tym ze strony przemysłu węglowego, dla włączenia przepisów dotyczących MRW w odniesieniu do węgla (96 % odpowiedzi udzielonych w ramach otwartych konsultacji publicznych). Aspekty te zostały uwzględnione w niniejszym wniosku.

Szerokie poparcie uzyskały środki ustawodawcze mające na celu ograniczenie emisji w sektorach ropy naftowej, gazu ziemnego i węgla. Wszystkie stowarzyszenia branżowe z sektorów ropy naftowej i gazu, które wzięły udział w otwartych konsultacjach publicznych, wyraziły poparcie dla włączenia do przepisów UE obowiązku w zakresie wykrywania nieszczelności i naprawy (LDAR). Wprowadzenie takiego obowiązku szeroko poparły również organizacje pozarządowe. Wszystkie organizacje pozarządowe i przedstawiciele przemysłu, którzy wzięli udział w otwartych konsultacjach publicznych, wyrazili przekonanie, że stopniowe eliminowanie rutynowego uwalniania do atmosfery i spalania gazu w pochodni związanego z energią produkowaną i zużywaną w UE jest wykonalne. W ramach konsultacji publicznych uzyskano silne poparcie (80 % respondentów) dla włączenia środków ograniczania emisji metanu z kopalń węgla do przepisów. Aspekty te zostały uwzględnione w niniejszym wniosku.

Dziewięćdziesiąt dwa procent respondentów, którzy wzięli udział w otwartych konsultacjach publicznych, wyraziło poparcie dla objęcia przepisami Unii w sprawie emisji metanu w sektorze energetycznym całości ropy naftowej i gazu wprowadzanych na rynek UE. W szczególności 96 % respondentów wyraziło poparcie dla opracowania narzędzia zapewniania przejrzystości w zakresie metanu na poziomie Unii i na szczeblu międzynarodowym. Aspekt ten został uwzględniony w niniejszym wniosku.

72 % respondentów wyraziło opinię, że przepisy Unii dotyczące emisji metanu w sektorze energetycznym powinny rozszerzać obowiązki na przedsiębiorstwa importujące energię z paliw kopalnych do UE lub przedsiębiorstwa eksportujące energię pochodzącą z paliw kopalnych do UE. 65 % respondentów stwierdziło, że wykonalne jest nałożenie takich samych obowiązków w zakresie monitorowania, raportowania i weryfikacji, wykrywania nieszczelności i naprawy oraz uwalniania do atmosfery i spalania gazu w pochodni na wszystkich uczestników łańcucha wartości ropy naftowej i gazu w odniesieniu do ropy naftowej i gazu zużywanych w Unii. W odpowiedzi na powyższe w niniejszym wniosku zawarto klauzulę przeglądową wyraźnie odnoszącą się do uprawnienia Komisji w zakresie

przedstawiania wniosków ustawodawczych w sprawie zmian w celu nałożenia na importerów bardziej rygorystycznych środków, gdy dostępne będą lepsze dane dotyczące globalnej emisji metanu.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Wniosek i jego podstawowa ocena skutków opierają się na dowodach pochodzących z wkładu zainteresowanych stron w szeroko zakrojone konsultacje przeprowadzone w tym zakresie, na specjalnych warsztatach, a także na przeglądzie literatury, analizie i modelowaniu. Przegląd literatury obejmował wyniki szeregu aktualnych badań dotyczących kluczowych elementów rozporządzeń dotyczących emisji metanu w różnych krajach i państwach członkowskich UE, ograniczających emisje metanu w sektorze energetycznym, a także ewaluacje i oceny przeprowadzone w ramach innych odpowiednich inicjatyw Komisji.

- **Ocena skutków**

W trakcie prac nad oceną skutków rozważono szereg środków we wszystkich obszarach w celu rozwiązania zidentyfikowanych problemów i ich źródeł, tak aby osiągnąć cele inicjatywy. Wszystkie obszary polityki obejmowały wariant przewidujący dotychczasowy scenariusz postępowania. Warianty preferowane zidentyfikowano w trzech obszarach polityki. Po dokonaniu oceny ich skuteczności, efektywności, spójności i proporcjonalności uznano, że do osiągnięcia wyznaczonych celów najlepiej przyczyni się pakiet preferowanych wariantów. Pakiet preferowanych wariantów zawiera następujące główne przepisy:

W ramach obszaru polityki nr 1 rozważa się warianty mające na celu zwiększenie dokładności monitorowania i raportowania emisji metanu w sektorze energetycznym poprzez zobowiązanie operatorów do pomiaru emisji na poziomie aktywów i raportowania bezpośrednich emisji metanu związanych z działalnością gospodarczą na terytorium UE. Obejmuje to obowiązkowe monitorowanie, raportowanie i weryfikację w odniesieniu do ropy naftowej i gazu, obowiązkowe monitorowanie, raportowanie i weryfikację w odniesieniu do ropy naftowej, gazu i węgla oraz obowiązkowe monitorowanie, raportowanie i weryfikację w odniesieniu do ropy naftowej, gazu i węgla, z uwzględnieniem emisji pośrednich.

Preferowanym wariantem w obszarze polityki nr 1 jest nałożenie obowiązku szczegółowego (na poziomie aktywów) pomiaru i raportowania emisji metanu z ropy naftowej, gazu i węgla w sektorze energetycznym UE. Główna korzyść polega na tym, że poprawi to poziom raportowania takich emisji i zwiększy wiedzę na temat źródeł i wielkości tych emisji, co doprowadzi do skuteczniejszej redukcji emisji powiązanych.

Obszar polityki nr 2 obejmuje warianty dotyczące ograniczenia emisji metanu w UE za pomocą środków z zakresu wykrywania nieszczelności i naprawy oraz ograniczeń w zakresie uwalniania do atmosfery i spalania gazu w pochodni. Mają one na celu zapewnienie dalszego skutecznego ograniczania emisji metanu w całym łańcuchu dostaw energii. Warianty te obejmują wytyczne Komisji lub obowiązkowe środki w zakresie ograniczania emisji metanu w sektorach ropy naftowej i gazu ziemnego, obowiązkowe środki w zakresie ograniczania emisji metanu w sektorach ropy naftowej, gazu ziemnego i węgla, a także emisji pośrednich, oraz środek ustawodawczy mający na celu osiągnięcie określonej redukcji emisji metanu poprzez wymóg w zakresie wydajności.

Preferowanym wariantem w obszarze polityki nr 2 jest nałożenie obowiązków ograniczenia emisji metanu z ropy naftowej, gazu i węgla w sektorze energetycznym UE przy użyciu środków z zakresu wykrywania nieszczelności i naprawy oraz zakazanie uwalniania do

atmosfery i spalania gazu w pochodni. Doprowadzi to do większej redukcji emisji metanu w porównaniu z dotychczasowym scenariuszem postępowania, co przyniesie powiązane korzyści dla środowiska i korzyści społeczne w postaci spowolnienia zmiany klimatu i zmniejszenia zanieczyszczenia powietrza.

Obszar polityki nr 3 zawiera warianty mające na celu redukcję emisji metanu związanych z importowaną energią pochodzącą z paliw kopalnych. Obejmuje warianty dotyczące pomiaru, raportowania i ograniczania emisji metanu związanych ze zużyciem paliw kopalnych w UE, lecz występujących poza jej granicami, w tym wykorzystywanie działań dyplomatycznych i narzędzi zapewniania przejrzystości, obowiązkowe pomiary, raportowanie i ograniczanie emisji wszystkich emisji metanu pochodzących z energii z paliw kopalnych zużywanej w UE w całym łańcuchu wartości, utworzenie bazy danych zapewniającej przejrzystość w zakresie emisji metanu oraz narzędzia do monitorowania wysokich emisji metanu na świecie, a także obowiązek osiągnięcia określonej wielkości redukcji emisji metanu mający zastosowanie do całej energii pochodzącej z paliw kopalnych zużywanej w UE, obejmujący cały łańcuch wartości.

Preferowanym wariantem w obszarze polityki nr 3 jest przedstawienie różnych instrumentów służących udoskonaleniu informacji na temat źródeł emisji metanu pochodzących z przedsiębiorstw eksportujących do UE energię pochodzącą z paliw kopalnych, a także zachęt dla krajów do redukcji emisji. Podobnie jak w przypadku obszaru polityki nr 2 redukcja globalnych emisji metanu przyniesie UE korzyści dla środowiska i korzyści społeczne, w szczególności w postaci spowolnienia zmiany klimatu.

- **Prawa podstawowe**

Inicjatywa jest w pełni zgodna z art. 37 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, który zawiera wymóg zintegrowania wysokiego poziomu ochrony środowiska i poprawy jego jakości z politykami Unii oraz zapewnienia ich zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek obejmuje szereg wymogów mających wpływ na budżet. Po pierwsze wymóg, aby Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER) co trzy lata ustanawiała i udostępniała publicznie zbiór wskaźników i odpowiednich wartości odniesienia do porównania jednostkowych kosztów inwestycji w porównywalnych projektach związanych z pomiarem, raportowaniem i redukcją emisji metanu. Chociaż do tej pory ACER nie zajmowała się kosztami operatorów sieci związanymi z pomiarem, raportowaniem i redukcją emisji metanu, szacuje się, że dodatkowe zadania i związany z nimi nakład pracy dla ACER zostaną w wystarczającym stopniu pokryte przez 1 dodatkowy EPC.

Po drugie wymóg ustanowienia i prowadzenia przez Unię platformy przejrzystości w zakresie emisji metanu, zawierającej informacje dotyczące importu do Unii energii pochodzącej z paliw kopalnych, aktualizowane co kwartał, a także ustanowienia globalnego narzędzia monitorowania emisji metanu, w ramach którego regularnie publikowane będą wyniki monitorowania z powietrza dużych emitentów metanu pochodzącego ze źródeł energii, aktualizowane co miesiąc. Szacuje się, że dodatkowe zadania i związany z nimi nakład pracy dla Komisji wymagają zatrudnienia dwóch dodatkowych urzędników w pełnym wymiarze czasu pracy.

W sekcji 3 oceny skutków finansowych regulacji opisano wpływ wniosku na budżet oraz kwestie związane z wymaganymi zasobami ludzkimi i administracyjnymi.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Przepisy UE dotyczące klimatu i energii zapewniają kompleksowe ramy umożliwiające osiągnięcie postępów w realizacji celów UE oraz śledzenie tych postępów, do czego przyczyni się niniejszy wniosek. Nadrzędne ramy zapewnia Europejskie prawo o klimacie, a szczegółowe zintegrowane ramy monitorowania i sprawozdawczości zapewnia rozporządzenie w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu. Dane zgromadzone w kontekście tego rozporządzenia mają być publicznie dostępne na e-platformie, w tym wskaźniki służące do monitorowania postępów w realizacji celów Unii w zakresie energii i klimatu.

Komisja sprawdza co pięć lat krajowe polityki i środki państw członkowskich służące osiągnięciu ich celów w ramach rozporządzenia w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego. Wdrożenie i skuteczność przepisów zawartych we wniosku będą zatem również śledzone w ramach realizacji celu określonego w rozporządzeniu w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego. Ustanowione mechanizmy kontroli jakości informacji przekazywanych przez poszczególne państwa pozwolą również na ocenę skuteczności przepisów zawartych w niniejszym wniosku w zakresie osiągania poprawy w zakresie dokładności danych. W tym kontekście w rozporządzeniu w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu określono wymogi dotyczące krajowych systemów wykazów i unijnego systemu wykazów w zakresie emisji gazów cieplarnianych, polityk i środków oraz prognoz, wzywając do ich ciągłego ulepszania. Ustanowienie takich systemów jest wymagane na szczeblu międzynarodowym i ma na celu wspieranie realizacji krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu w odniesieniu do wymiaru dekarbonizacji.

Emisje metanu są w coraz większym stopniu przedmiotem uwagi społeczeństwa, prowadzone są m.in. w tym kampanii skierowanych do naukowców i zainteresowanych stron, służących wykrywaniu i kwantyfikacji emisji. Dzięki rosnącej rozdzielczości przestrzennej i czasowej danych satelitarnych taka publiczna kontrola stanowi cenny element monitorowania skutków wniosku oraz identyfikowania niedociągnięć w jego wdrażaniu.

Jeżeli chodzi o monitorowanie i ocenę obowiązków określonych w niniejszym wniosku, podstawowa odpowiedzialność za zapewnianie stosowania przepisów będzie spoczywała na właściwych organach krajowych. W odniesieniu do weryfikacji danych dotyczących emisji w niniejszym wniosku przewidziano rolę niezależnych akredytowanych weryfikatorów. Międzynarodowe obserwatorium emisji metanu¹¹ zapewni dodatkową kontrolę przekazywanych danych dotyczących emisji metanu, w tym możliwość porównania ich z innymi źródłami, takimi jak obrazy i produkty satelitarne.

Komisja będzie monitorować wdrażanie aktu prawnego poprzez weryfikację prawidłowego stosowania środków przez strony zobowiązane i w razie konieczności będzie podejmować działania w zakresie egzekwowania przepisów. Niniejszy wniosek zawiera klauzulę przeglądowną, zgodnie z którą Komisja przedłoży sprawozdanie z oceny i przeglądu niniejszego rozporządzenia.

• **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Wniosek dotyczący rozporządzenia składa się z sześciu rozdziałów liczących 35 artykułów.

Rozdział 1 – Przepisy ogólne

¹¹ <https://www.unep.org/explore-topics/energy/what-we-do/international-methane-emissions-observatory>

W rozdziale tym określono zakres i główne terminy stosowane w rozporządzeniu, którego dotyczy niniejszy wniosek. Zawiera on również przepis uznający koszty ponoszone przez operatorów sieci w związku z wdrażaniem niniejszego rozporządzenia.

Rozdział 2 – Właściwe organy i niezależna weryfikacja

W rozdziale tym określono przepisy rozporządzenia dotyczące zgodności, uzupełniające przepisy dotyczące kar zawarte w rozdziale 6. Określono w nim zadania właściwych organów, w szczególności przepisy dotyczące kontroli i skarg, a także rolę niezależnych akredytowanych weryfikatorów i obowiązujące ich procedury w odniesieniu do weryfikacji danych dotyczących emisji metanu zgłaszanych przez operatorów.

Rozdział 3 – Emisje metanu w sektorze ropy naftowej i gazu

W tym rozdziale określono obowiązki operatorów i państw członkowskich w odniesieniu do pomiaru i raportowania danych dotyczących emisji metanu, a także obowiązki w zakresie redukcji emisji metanu w odnośnych lokalizacjach.

Rozdział 4 – Emisje metanu w sektorze węglowym

Rozdział ten jest podzielony na trzy sekcje obejmujące następujące kwestie: monitorowanie i raportowanie emisji metanu w czynnych kopalniach; ograniczenie emisji metanu w czynnych podziemnych kopalniach oraz w zamkniętych i nieczynnych podziemnych kopalniach.

W każdej sekcji określono obowiązki operatorów i państw członkowskich w odniesieniu do pomiaru i raportowania danych dotyczących emisji metanu, a także obowiązki w zakresie redukcji emisji metanu w odnośnych lokalizacjach.

Rozdział 5 – Emisje metanu występujące poza Unią

W tym rozdziale wprowadzono narzędzia zapewniania przejrzystości w odniesieniu do emisji metanu występujących poza Unią: obowiązek w zakresie przekazywania przez importerów informacji na temat paliw kopalnych w kontekście emisji metanu, wykaz zapewniający przejrzystość obejmujący przedsiębiorstwa i państwa UE oraz przedsiębiorstwa eksportujące energię pochodzącą z paliw kopalnych do Unii, zawierający informacje na temat ich międzynarodowych obowiązków sprawozdawczych w odniesieniu do emisji metanu, a także globalne narzędzie monitorowania służące do ujawniania wielkości i powtarzalności emisji oraz lokalizacji emitentów metanu na świecie.

Ponadto, aby uwzględnić przywóz energii pochodzącej z paliw kopalnych do Unii, w rozdziale tym określono wymogi informacyjne obowiązujące importerów, a także uprawnienia Komisji w zakresie przedstawiania wniosków ustawodawczych w sprawie zmian w celu nałożenia na importerów bardziej rygorystycznych środków, gdy dostępne będą lepsze dane dotyczące globalnej emisji metanu, oraz zapewnienia zgodności z mającymi zastosowanie międzynarodowymi zobowiązaniami Unii.

Rozdział 6 – Przepisy końcowe

Rozdział ten przewiduje w szczególności system kar: uznając, że ustanawianie kar należy do kompetencji krajowych, określono w nim podstawowe zasady dotyczące kar, w szczególności kryteria ich ustalania, rodzaje naruszeń zagrożonych karą, kryteria dotyczące maksymalnych pułapów, a także możliwość nakładania okresowych kar pieniężnych.

Zawiera również przepisy dotyczące upoważnienia do przyjmowania aktów delegowanych i aktów wykonawczych, a także klauzulę przeglądową.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**w sprawie redukcji emisji metanu w sektorze energetycznym oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/942**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 194 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹²,uwzględniając opinię Komitetu Regionów¹³,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Metan, główny składnik gazu ziemnego, jest drugim gazem po dwutlenku węgla pod względem ogólnego wkładu w zmianę klimatu i jest odpowiedzialny za około jedną trzecią obecnego ocieplenia.
- (2) Chociaż metan utrzymuje się w atmosferze krócej (10–12 lat) niż dwutlenek węgla (setki lat), na poziomie molekularnym wywołuje on bardziej znaczący efekt cieplarniany wpływający na klimat i przyczynia się do powstawania ozonu, który jest silnym zanieczyszczeniem powietrza powodującym poważne problemy zdrowotne. W ciągu ostatniego dziesięciolecia ilość metanu w atmosferze gwałtownie wzrosła na całym świecie.
- (3) Według ostatnich szacunków Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska oraz Koalicji na rzecz klimatu i czystego powietrza redukcje emisji metanu o 45 % do 2030 r., w oparciu o dostępne ukierunkowane środki i dodatkowe środki, zgodnie z celami ONZ w zakresie zrównoważonego rozwoju, pozwoliłyby uniknąć wzrostu globalnego ocieplenia o 0,3 °C do 2045 r.
- (4) Zgodnie z danymi z unijnych wykazów gazów cieplarnianych szacuje się, że sektor energetyczny odpowiada za 19 % emisji metanu w Unii. Nie obejmuje to występujących poza Unią emisji metanu związanych z zużyciem energii pochodzącej z paliw kopalnych w Unii.
- (5) Europejski Zielony Ład łączy w sobie kompleksowy zestaw wzajemnie wzmacniających się środków i inicjatyw mających na celu osiągnięcie neutralności klimatycznej w Unii do 2050 r. W komunikacie w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu¹⁴ wskazano, że prowadzone będą

¹² Dz.U. C z , s. .¹³ Dz.U. C z , s. .¹⁴ COM(2019) 640 final.

działania pomagające obniżyć emisyjność sektora gazu, w tym poprzez rozwiązanie problemu emisji metanu związanych z energią. W październiku 2020 r. Komisja przyjęła strategię UE na rzecz ograniczenia emisji metanu, w której przedstawiono środki mające na celu obniżenie emisji metanu w UE, w tym w sektorze energetycznym, oraz na całym świecie. W rozporządzeniu (UE) 2021/1119¹⁵ („Europejskie prawo o klimacie”) Unia wprowadziła do prawodawstwa cel osiągnięcia neutralności klimatycznej w całej gospodarce do 2050 r., a także ustanowiła wiążące zobowiązanie na poziomie Unii dotyczące zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych netto (emisji po odjęciu pochłaniania) o co najmniej 55 % do 2030 r. w porównaniu z poziomami z 1990 r. Aby osiągnąć ten poziom redukcji emisji gazów cieplarnianych, do 2030 r. należy zmniejszyć emisje metanu z sektora energetycznego o około 58 % w porównaniu z rokiem 2020.

- (6) Emisje metanu wchodzą w zakres unijnych celów redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2030 r. określonych w Europejskim prawie o klimacie oraz wiążących krajowych celów redukcji emisji na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/842¹⁶. Obecnie nie obowiązują jednak żadne unijne ramy prawne określające konkretne środki na rzecz redukcji antropogenicznych emisji metanu w sektorze energetycznym. Ponadto dyrektywa 2010/75¹⁷ w sprawie emisji przemysłowych obejmuje wprawdzie emisje metanu powstające w procesie rafinacji ropy naftowej i gazu, nie obejmuje ona jednak innych rodzajów działalności w sektorze energetycznym.
- (7) W tym kontekście niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do redukcji emisji metanu występujących na poziomie poszukiwania i wydobycia ropy naftowej i gazu ziemnego, gromadzenia i przetwarzania gazu ziemnego, przesyłu, dystrybucji, podziemnego składowania i terminali skroplonego gazu ziemnego (LNG), a także czynnych podziemnych i odkrywkowych kopalń węgla oraz nieczynnych podziemnych kopalń węgla.
- (8) Przepisy dotyczące dokładnego pomiaru, raportowania i weryfikacji emisji metanu w sektorach ropy naftowej, gazu i węgla, jak również przepisy dotyczące redukcji tych emisji, w tym poprzez badania mające na celu wykrywanie nieszczelności i naprawę oraz ograniczenia dotyczące uwalniania do atmosfery i spalania gazu w pochodni, powinny zostać uwzględnione w odpowiednich ramach prawnych Unii. Takie ramy powinny zawierać przepisy zwiększające przejrzystość, jeśli chodzi o import energii pochodzącej z paliw kopalnych do Unii, a tym samym zwiększające zachęty do szerszego stosowania rozwiązań w zakresie ograniczania emisji metanu na całym świecie.
- (9) Wypełnianie zobowiązań wynikających z niniejszego rozporządzenia prawdopodobnie będzie wymagało inwestycji ze strony operatorów podlegających regulacji, a koszty związane z takimi inwestycjami należy uwzględnić przy ustalaniu taryf, z zastrzeżeniem zasad dotyczących efektywności.
- (10) Każde państwo członkowskie powinno wyznaczyć co najmniej jeden właściwy organ do nadzorowania, czy operatorzy skutecznie wypełniają obowiązki ustanowione w niniejszym

¹⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021).

¹⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 156 z 19.6.2018).

¹⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010).

rozporządzeniu, oraz powinno powiadomić Komisję o takim wyznaczeniu i wszelkich zmianach w tym względzie. Wyznaczone właściwe organy powinny podjąć wszelkie niezbędne działania w celu zapewnienia zgodności z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu. Z uwagi na transgraniczny charakter działalności w sektorze energetycznym oraz emisji metanu, właściwe organy powinny współpracować ze sobą oraz z Komisją. W tym kontekście Komisja i właściwe organy państw członkowskich powinny wspólnie utworzyć sieć organów publicznych stosujących niniejsze rozporządzenie w celu wspierania ścisłej współpracy oraz dokonać niezbędnych uzgodnień dotyczących wymiany informacji i najlepszych praktyk oraz w celu zapewnienia możliwości prowadzenia konsultacji.

- (11) W celu zapewnienia sprawnej i skutecznej realizacji zobowiązań ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu Komisja wspiera państwa członkowskie za pośrednictwem Instrumentu Wsparcia Technicznego¹⁸, zapewniając dostosowaną do potrzeb wiedzę fachową przy opracowywaniu i wdrażaniu reform, w tym reform na rzecz redukcji emisji metanu w sektorze energetycznym. Wsparcie techniczne obejmuje przykładowo wzmocnienie zdolności administracyjnych, harmonizację ram legislacyjnych oraz wymianę odpowiednich najlepszych praktyk.
- (12) Operatorzy, w celu zapewnienia realizacji powierzonych im zadań, powinni udzielać właściwym organom wszelkiej niezbędnej pomocy. Ponadto operatorzy powinni podjąć wszelkie niezbędne działania określone przez właściwe organy w terminie wyznaczonym przez te organy lub w innym uzgodnionym z nimi terminie.
- (13) Głównym mechanizmem dostępnym dla właściwych organów powinny być kontrole, w tym badanie dokumentacji i rejestrów, pomiary emisji i kontrole na miejscu. Kontrole powinny być przeprowadzane regularnie na podstawie oceny ryzyka środowiskowego przeprowadzonej przez właściwe organy. Ponadto kontrole powinny być przeprowadzane w celu zbadania uzasadnionych skarg i przypadków niezgodności oraz w celu zapewnienia, aby naprawy lub wymiana elementów były przeprowadzane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. W przypadku stwierdzenia w wyniku kontroli poważnego naruszenia wymogów niniejszego rozporządzenia właściwe organy powinny wezwać operatora do podjęcia działań zaradczych. Właściwe organy powinny prowadzić rejestr kontroli, a odpowiednie informacje powinny być udostępniane zgodnie z dyrektywą 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁹.
- (14) Ponieważ niektóre źródła emisji metanu znajdują się w pobliżu obszarów miejskich lub mieszkalnych, osoby fizyczne lub prawne poszkodowane w wyniku naruszeń niniejszego rozporządzenia powinny mieć możliwość wnoszenia odpowiednio uzasadnionych skarg do właściwych organów. Osoby składające skargi powinny być informowane o procedurze i podjętych decyzjach oraz powinny otrzymać ostateczną decyzję w rozsądnym terminie od złożenia skargi.
- (15) Solidne ramy weryfikacji mogą zwiększyć wiarygodność zgłaszanych danych. Ponadto poziom szczegółowości i złożoności technicznej pomiarów emisji metanu wymaga właściwej weryfikacji danych dotyczących emisji metanu przekazywanych przez operatorów i operatorów kopalń. Chociaż możliwa jest samodzielna weryfikacja, weryfikacja przez stronę trzecią zapewnia większą niezależność i przejrzystość. Ponadto pozwala na stosowanie zharmonizowanego zestawu kompetencji i poziomu wiedzy fachowej, które mogą być

¹⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/240 z dnia 10 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument Wsparcia Technicznego (Dz.U. L 57 z 18.2.2021).

¹⁹ Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylająca dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz.U. L 41 z 14.2.2003).

niedostępne dla wszystkich podmiotów publicznych. Weryfikatorzy powinni być akredytowani przez jednostki akredytujące zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 765/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady²⁰. Niezależni akredytowani weryfikatorzy powinni zatem zapewniać, aby raporty na temat wielkości emisji sporządzane przez operatorów i operatorów kopalń były poprawne i zgodne z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu. Powinni oni dokonywać przeglądu danych zawartych w raportach na temat wielkości emisji w celu oceny ich rzetelności, wiarygodności i dokładności względem bezpłatnych i publicznie dostępnych norm europejskich lub międzynarodowych, opracowanych przez niezależne organy i uznanych za mające zastosowanie przez Komisję. Komisja powinna zatem zostać uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych pozwalających decydować o stosowaniu takich norm europejskich lub międzynarodowych i włączać je do prawodawstwa. Weryfikatorzy działają odrębnie od właściwych organów i powinni być niezależni od operatorów i operatorów kopalń, którzy powinni udzielać im wszelkiej pomocy umożliwiającej lub ułatwiającej przeprowadzanie działań weryfikacyjnych, w szczególności w zakresie dostępu do obiektów i przedstawiania dokumentacji lub rejestrów.

- (16) Informacje zawarte w przedkładanych właściwym organom raportach na temat wielkości emisji należy przekazywać Komisji w związku z rolą weryfikacyjną, jaka ma zostać przypisana międzynarodowemu obserwatorium emisji metanu (IMEO), w szczególności w odniesieniu do metodyki agregacji i analizy danych oraz weryfikacji metod i procesów statystycznych stosowanych przez przedsiębiorstwa do kwantyfikacji danych dotyczących emisji zawartych w raportach. W tym względzie kryteria odniesienia mogą obejmować normy i wytyczne OGMP. Informacje opracowywane przez IMEO powinny być udostępniane publicznie, a Komisja powinna wykorzystywać takie informacje do usuwania wszelkich stwierdzonych niedociągnięć w zakresie pomiaru, raportowania i weryfikacji danych dotyczących emisji metanu.
- (17) IMEO zostało ustanowione w październiku 2020 r. przez Unię w partnerstwie z Programem Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska, Koalicją na rzecz Klimatu i Czystego Powietrza oraz Międzynarodową Agencją Energetyczną, a jego działalność zainaugurowano na szczycie grupy G-20 w październiku 2021 r. Zadaniem IMEO jest gromadzenie, uzgadnianie, weryfikowanie i publikowanie danych dotyczących antropogenicznych emisji metanu na poziomie światowym. IMEO jest częścią Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska, który zawarł protokół ustaleń z Unią Europejską. Odgrywa on kluczową rolę w kontekście weryfikacji danych dotyczących emisji metanu w sektorze energetycznym, należy zatem ustanowić odpowiednie relacje w celu skutecznego powierzenia zadań weryfikacyjnych. Ponieważ IMEO nie jest organem Unii i nie podlega prawu Unii, należy zapewnić, aby IMEO podejmowało odpowiednie działania w celu ochrony interesów Unii i jej państw członkowskich.
- (18) Jako strona Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) oraz porozumienia paryskiego Unia jest zobowiązana do corocznego przedstawiania sprawozdania dotyczącego wykazu na temat antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych, stanowiącego zestawienie danych z krajowych wykazów gazów cieplarnianych państw członkowskich i sporządzanego z wykorzystaniem metodyki dobrych praktyk przyjętej przez Międzyrządowy Zespół do spraw Zmiany Klimatu (IPCC).

²⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz.U. L 218 z 13.8.2008).

- (19) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999²¹ zawiera wymóg, aby państwa członkowskie przekazywały Komisji dane z wykazów gazów cieplarnianych oraz aby zgłaszały swoje prognozy krajowe. Na podstawie art. 17 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1999 sprawozdania mają być sporządzane na podstawie wytycznych UNFCCC dotyczących sprawozdawczości i często opierają się na domyślnych współczynnikach emisji, a nie na bezpośrednich pomiarach na poziomie źródła, co powoduje brak pewności co do źródła, częstotliwości i wielkości emisji.
- (20) Dane dotyczące poszczególnych krajów zgłaszane na podstawie przepisów UNFCCC dotyczących sprawozdawczości są przedkładane sekretariatowi UNFCCC zgodnie z różnymi poziomami sprawozdawczości według wytycznych IPCC. W tym kontekście IPCC ogólnie sugeruje stosowanie metod wyższego poziomu w odniesieniu do tych źródeł emisji, które mają znaczący wpływ na łączny wykaz gazów cieplarnianych w danym kraju pod względem poziomu bezwzględnej, tendencji lub niepewności.
- (21) Poziom jest odzwierciedleniem stopnia złożoności metodycznej. Dostępne są trzy poziomy. Metody poziomu 1 zazwyczaj wykorzystują domyślne współczynniki emisji IPCC i wymagają najbardziej podstawowych i najmniej zdezagregowanych danych dotyczących działalności. Wyższe poziomy zwykle wykorzystują bardziej rozbudowane metody i szczególne współczynniki emisji odpowiednie dla danego źródła, danej technologii, danego regionu lub danego kraju, które często opierają się na pomiarach i zazwyczaj wymagają bardziej zdezagregowanych danych dotyczących działalności. W szczególności poziom 2 wymaga stosowania współczynników emisji odpowiednich dla danego kraju, zamiast współczynników domyślnych, natomiast poziom 3 wymaga danych lub pomiarów dotyczących poszczególnych obiektów i obejmuje zastosowanie rygorystycznej oceny oddolnej według typu źródła na poziomie pojedynczego obiektu. Przejście od poziomu 1 do poziomu 3 oznacza zwiększenie pewności pomiarów emisji metanu²².
- (22) Państwa członkowskie stosują różne praktyki, jeśli chodzi o poziom, na którym zgłaszają do UNFCCC swoje emisje metanu związane z energią. Sprawozdawczość na poziomie 2 dla dużych źródeł emisji jest zgodna z wytycznymi IPCC dotyczącymi sprawozdawczości, ponieważ poziom 2 uważa się za metodę wyższego poziomu. W związku z tym metody szacowania i sprawozdawczości w zakresie emisji metanu związanych z sektorem energetycznym różnią się w poszczególnych państwach członkowskich, przy czym sprawozdawczość na najniższym poziomie, tj. poziomie 1, jest nadal bardzo powszechna w kilku państwach członkowskich w odniesieniu do emisji metanu z węgla, gazu oraz ropy naftowej.
- (23) Obecnie dobrowolne inicjatywy prowadzone przez przemysł pozostają głównym sposobem działania w zakresie kwantyfikacji i ograniczania emisji metanu w wielu krajach. Kluczową inicjatywą prowadzoną przez sektor energetyczny jest Partnerstwo w zakresie metanu w sektorze ropy naftowej i gazu („OGMP”) – dobrowolna inicjatywa w dziedzinie pomiarów i sprawozdawczości w zakresie emisji metanu, utworzona w 2014 r. przez Program Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP) i Koalicję na rzecz klimatu i czystego

²¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1).

²² IPCC (2019), Wytyczne IPCC dotyczące krajowych wykazów gazów cieplarnianych z 2006 r., zmienione w 2019 r.

powietrza (UNEP) – w którego zarządzie reprezentowana jest Komisja. Głównym celem OGMP jest ustanawianie najlepszych praktyk na potrzeby zwiększenia dostępności globalnych informacji na temat kwantyfikacji emisji metanu oraz zarządzania nimi, a także wspieranie działań ograniczających służących redukcji emisji metanu. Do OGMP przystąpiło do tej pory ponad 60 przedsiębiorstw odpowiedzialnych za ponad 30 % światowej produkcji ropy naftowej i gazu i posiadających aktywa w tym sektorze na pięciu kontynentach. W prace OGMP nad opracowywaniem norm i metodologii zaangażowane są rządy, społeczeństwo obywatelskie i przedsiębiorstwa. Ramy OGMP 2.0 są najnowszą wersją dynamicznej normy emisji metanu i mogą stanowić odpowiednią podstawę norm emisji metanu opartych na solidnych normach naukowych.

- (24) W tym kontekście konieczna jest poprawa pomiaru i jakości zgłaszanych danych dotyczących emisji metanu, w tym danych dotyczących głównych źródeł emisji metanu związanych z energią produkowaną i zużywaną w Unii. Ponadto należy zapewnić dostępność danych na poziomie źródła oraz rzetelną kwantyfikację emisji, co pozwoli zwiększyć wiarygodność raportów, a także rozszerzyć zakres odpowiednich środków ograniczających emisje.
- (25) W celu zapewnienia skuteczności pomiarów i raportowania przedsiębiorstwa naftowe i gazowe powinny być zobowiązane do pomiaru i raportowania emisji metanu według źródeł oraz do udostępniania państwom członkowskim zagregowanych danych, tak aby państwa członkowskie mogły zwiększyć dokładność swoich raportów na temat wykazów. Ponadto konieczna jest skuteczna weryfikacja danych przekazywanych przez przedsiębiorstwa oraz, aby zminimalizować obciążenie administracyjne dla operatorów, raporty powinny być sporządzane w ujęciu rocznym.
- (26) Niniejsze rozporządzenie opiera się na ramach OGMP 2.0 w zakresie, w jakim spełniają one kryteria, o których mowa w motywach 24 i 25, aby przyczynić się do gromadzenia wiarygodnych i rzetelnych danych, które stanowiłyby wystarczającą podstawę monitorowania emisji metanu, a w razie potrzeby – podejmowania dodatkowych działań w celu dalszego ograniczania emisji metanu.
- (27) Ramy OGMP 2.0 mają pięć poziomów raportowania. Raportowanie na poziomie źródła rozpoczyna się na poziomie 3, który uważa się za porównywalny z poziomem 3 UNFCCC. Umożliwia on wykorzystywanie ogólnych współczynników emisji. Raportowanie na poziomie 4 OGMP 2.0 wymaga bezpośrednich pomiarów emisji metanu na poziomie źródła. Umożliwia wykorzystywanie szczególnych współczynników emisji. Raportowanie na poziomie 5 OGMP 2.0 wymaga uzupełnienia o dodatkowe pomiary na poziomie lokalizacji. Ponadto ramy OGMP 2.0 wymagają, aby przedsiębiorstwa zgłaszały bezpośrednie pomiary emisji metanu w ciągu trzech lat od przystąpienia do OGMP 2.0 w przypadku aktywów eksploatowanych i w ciągu pięciu lat w przypadku aktywów nieeksploatowanych. Na podstawie podejścia przyjętego w OGMP 2.0 w odniesieniu do raportowania na poziomie źródła oraz biorąc pod uwagę fakt, że duża liczba przedsiębiorstw unijnych przystąpiła już do OGMP 2.0 w 2021 r., operatorzy unijni powinni być zobowiązani do przekazywania bezpośrednich pomiarów emisji na poziomie źródła w terminie 24 miesięcy w przypadku aktywów eksploatowanych oraz w terminie 36 miesięcy w przypadku aktywów nieeksploatowanych. W uzupełnieniu kwantyfikacji na poziomie źródła kwantyfikacja na poziomie lokalizacji umożliwia ocenę, weryfikację i uzgodnienie oszacowań na poziomie źródła zagregowanych według lokalizacji, zapewniając tym samym większą pewność zgłaszanych emisji. Podobnie jak w OGMP 2.0 w niniejszym rozporządzeniu wymaga się pomiarów na poziomie lokalizacji w celu uzgodnienia pomiarów na poziomie źródła.

- (28) Według danych z unijnego wykazu gazów cieplarnianych ponad połowa wszystkich bezpośrednich emisji metanu związanych z energią wynika z niezamierzonego uwalniania emisji do atmosfery. W przypadku ropy naftowej i gazu ziemnego ma ono największy udział w emisjach metanu.
- (29) Niezamierzone wycieki metanu do atmosfery mogą wystąpić podczas wiercenia, wydobywania, a także podczas przetwarzania, składowania, przesyłu i dystrybucji do odbiorców końcowych. Mogą one również wystąpić w nieaktywnych odwiertach naftowych lub gazowych. Niektóre emisje wynikają z niedoskonałości lub normalnego zużycia elementów technicznych, takich jak złącza, kołnierze i zawory, lub z uszkodzenia elementów, na przykład wskutek wypadków. Korozja lub uszkodzenia mogą również powodować wycieki ze ścian urządzeń ciśnieniowych.
- (30) Chociaż uwalnianie metanu do atmosfery ma zwykle charakter zamierzony i wynika z procesów lub czynności i urządzeń zaprojektowanych do tego celu, może być również niezamierzone, jak w przypadku niesprawności.
- (31) Aby ograniczyć te emisje, operatorzy powinni zastosować wszelkie dostępne środki w celu zminimalizowania emisji metanu w ramach prowadzonej przez siebie działalności.
- (32) Mówiąc dokładniej, emisje metanu spowodowane wyciekami są najczęściej ograniczane w drodze badań mających na celu wykrywanie nieszczelności i naprawę (badań LDAR), prowadzonych w celu stwierdzenia nieszczelności, a następnie ich naprawy. Operatorzy powinni zatem przeprowadzać co najmniej okresowe badania LDAR, które powinny również obejmować badanie elementów uwalniających metan, co umożliwi wykrycie niezamierzonego uwalniania metanu do atmosfery.
- (33) Należy w tym celu wprowadzić zharmonizowane podejście, aby zapewnić równe warunki działania wszystkim operatorom w Unii. Podejście to powinno obejmować minimalne wymagania dotyczące badań LDAR, a jednocześnie pozostawiać państwom członkowskim i operatorom odpowiedni stopień elastyczności. Jest to konieczne, aby umożliwić innowacje i rozwój nowych technologii i metod LDAR oraz zapobiec w ten sposób blokadzie technologicznej ze szkodą dla ochrony środowiska. Wciąż pojawiają się nowe technologie i metody wykrywania, a państwa członkowskie powinny zachęcać do innowacji w tym sektorze, aby można było przyjąć metody najdokładniejsze i najbardziej opłacalne.
- (34) Obowiązki w zakresie badań LDAR powinny opierać się na szeregu dobrych praktyk. Badania LDAR powinny mieć na celu przede wszystkim wykrycie i naprawę nieszczelności, a nie ich określenie ilościowe, a obszary o wyższym ryzyku wycieków należy sprawdzać częściej; częstotliwość badań powinna wynikać nie tylko z potrzeby naprawy elementów uwalniających metan powyżej progu emisji metanu, ale również ze względów operacyjnych, w tym zagrożeń dla bezpieczeństwa. W związku z powyższym w przypadku stwierdzenia wyższego ryzyka dla bezpieczeństwa lub wyższego ryzyka utraty metanu właściwe organy powinny mieć możliwość zalecenia większej częstotliwości badań w odniesieniu do odpowiednich elementów; wszystkie nieszczelności niezależnie od wielkości powinny być rejestrowane i monitorowane, ponieważ małe nieszczelności mogą się przekształcić w większe; po naprawach nieszczelności należy potwierdzić ich skuteczność; aby umożliwić stosowanie w przyszłości bardziej zaawansowanych technologii wykrywania emisji metanu, należy określić wielkość utraty metanu, przy której lub powyżej której uzasadniona jest naprawa, a zarazem umożliwić operatorom wybór urządzenia wykrywającego. W stosownych przypadkach w kontekście niniejszego rozporządzenia można stosować monitorowanie ciągłe.
- (35) Uwalnianie do atmosfery polega na wypuszczaniu niespalonego metanu do atmosfery w sposób zamierzony z procesów lub czynności, lub urządzeń zaprojektowanych do tego celu, albo

w sposób niezamierzony w przypadku niesprawności. Ze względu na silny wpływ uwalniania do atmosfery na emisję gazów cieplarnianych należy zakazać takiego uwalniania, z wyjątkiem sytuacji awaryjnych, niesprawności lub pewnych szczególnych zdarzeń, w przypadku których uniknięcie uwolnienia do atmosfery nie jest możliwe.

- (36) Spalanie gazu w pochodni oznacza kontrolowane spalanie metanu w celu jego unieszkodliwienia w urządzeniu przeznaczonym do wspomnianego spalania. Za rutynowe spalanie gazu w pochodni uznaje się przeprowadzanie spalania gazu podczas normalnej produkcji ropy naftowej lub gazu ziemnego oraz ze względu na brak wystarczającej infrastruktury lub geologii umożliwiających ponowne zatłoczenie metanu, wykorzystanie go na miejscu lub wysłanie na rynek. Należy zakazać rutynowego spalania gazu w pochodni. Spalanie gazu w pochodni powinno być dopuszczalne wyłącznie wtedy, gdy jest jedyną alternatywą dla uwalniania do atmosfery i gdy takie uwalnianie nie jest zabronione. Uwalnianie do atmosfery jest z bardziej szkodliwe dla środowiska niż spalanie gazu w pochodni, ponieważ uwolniony gaz zawiera zwykle wysokie poziomy metanu, natomiast w wyniku spalania w pochodni metan ulega utlenieniu do dwutlenku węgla.
- (37) Stosowanie spalania gazu w pochodni jako alternatywy dla uwalniania do atmosfery wymaga, aby urządzenia do spalania w pochodni zapewniały sprawne spalanie metanu. W przypadkach, w których spalanie gazu w pochodni jest dopuszczalne, należy w związku z tym również uwzględnić wymóg sprawności spalania. Ponadto należy wymagać stosowania palników oszczędnościowych, które zapewniają bardziej niezawodny zapłon, ponieważ nie są podatne na skutki działania wiatru.
- (38) Ponowne zatłaczanie, wykorzystanie na miejscu lub wysłanie metanu na rynek powinny być zawsze wyborem preferowanym w stosunku do spalania w pochodni, a tym samym uwalniania metanu do atmosfery. Operatorzy, którzy prowadzą uwalnianie do atmosfery, powinni przedstawiać właściwym organom dowód, że ponowne zatłoczenie metanu, wykorzystanie go na miejscu, wysłanie na rynek, ani spalanie w pochodni nie były możliwe, a operatorzy, którzy stosują spalanie gazu w pochodni, powinni przedstawić właściwym organom dowód, że ponowne zatłoczenie metanu, wykorzystanie go na miejscu ani wysłanie na rynek nie były możliwe.
- (39) Operatorzy powinni niezwłocznie powiadamiać właściwe organy o poważnych przypadkach uwalniania do atmosfery i spalania gazu w pochodni oraz przedkładać bardziej szczegółowe sprawozdania na temat wszystkich takich zdarzeń. Powinni oni również zapewnić zgodność sprzętu i urządzeń z normami określonymi w prawie Unii.
- (40) Emisje metanu z nieaktywnych odwiertów naftowych i gazowych stanowią zagrożenie dla zdrowia publicznego, bezpieczeństwa i środowiska. W związku z tym obowiązki w zakresie monitorowania i raportowania powinny nadal mieć zastosowanie, a wspomniane odwierty i tereny odwiertów należy poddać rekultywacji i remediacji. W takich przypadkach państwa członkowskie powinny odgrywać dominującą rolę, w szczególności w zakresie sporządzania wykazów i planów ograniczenia emisji.
- (41) Dane z unijnego wykazu gazów cieplarnianych pokazują, że emisje metanu z kopalń węgla stanowią największe pojedyncze źródło emisji metanu w unijnym sektorze energetycznym. W 2019 r. emisje bezpośrednie z sektora węglowego stanowiły 31 % emisji metanu, co jest niemal równe odsetkowi emisji bezpośrednich metanu związanych z gazem ziemnym i ropą naftową łącznie, wynoszącemu 33 %.
- (42) Obecnie nie ma szczegółowych przepisów ogólnounijnych ograniczających emisje metanu z sektora węglowego, pomimo dostępności szerokiej gamy technologii ograniczających te

emisje. Nie istnieje żadna unijna ani międzynarodowa norma monitorowania, raportowania i weryfikacji odnosząca się tylko do węgla. W Unii raporty na temat wielkości emisji metanu z przemysłu węglowego stanowią część raportów państw członkowskich na temat wielkości emisji gazów cieplarnianych, a dane dotyczące kopalń podziemnych są również uwzględnione w Europejskim Rejestrze Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń ustanowionym rozporządzeniem (WE) nr 166/2006²³.

- (43) Emisje metanu są związane przede wszystkim z podziemną działalnością przemysłu wydobywczego, zarówno w kopalniach czynnych, jak i nieczynnych²⁴. W czynnych kopalniach podziemnych stężenie metanu w powietrzu jest kontrolowane w sposób ciągły, ponieważ stanowi zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa. W przypadku podziemnych kopalń węgla zdecydowana większość emisji metanu pochodzi z systemów wentylacji i odmetanowania lub odgazowywania, które stanowią dwa główne sposoby obniżenia stężenia metanu w wyrobiskach wentylacyjnych kopalni.
- (44) Przez długi okres po wstrzymaniu produkcji i zamknięciu lub zaprzestaniu eksploatacji kopalni nadal uwalniany jest metan, który określa się jako metan z nieczynnych kopalń. Emisje te występują zazwyczaj w dobrze określonych źródłach punktowych, takich jak szyby wentylacyjne lub zawory nadmiarowe ciśnieniowe. Wraz z bardziej ambitnymi celami klimatycznymi i przejściem w produkcji energii na mniej emisyjne źródła energii emisje metanu z nieczynnych kopalń w Unii prawdopodobnie wzrosną. Szacuje się, że nawet 10 lat po zakończeniu wydobywania metanu z niezatopionych kopalń jest nadal emitowany na poziomie osiągającym około 40 % emisji odnotowanych w chwili zamknięcia²⁵. Ponadto przetwarzanie metanu z nieczynnych kopalń pozostaje fragmentaryczne ze względu na różnice w prawach własności i eksploatacji w UE. Państwa członkowskie powinny zatem ustanowić wykazy zamkniętych i nieczynnych zasobów węgla i należy wprowadzić wymóg, aby albo państwa członkowskie, albo zidentyfikowane strony odpowiedzialne instalowały urządzenia do pomiaru emisji metanu.
- (45) Czynne odkrywkowe kopalnie węgla w Unii produkują węgiel brunatny i emitują mniej metanu niż podziemne kopalnie węgla. Zgodnie z unijnym wykazem gazów cieplarnianych w 2019 r. czynne kopalnie odkrywkowe wyemitowały 166 kiloton, natomiast podziemne kopalnie węgla – 828 kiloton²⁶. Pomiar emisji metanu z odkrywkowych kopalń węgla jest trudny ze względu na ich rozproszenie na rozległym obszarze. W związku z tym, pomimo dostępnej technologii²⁷, rzadko mierzy się emisje z kopalń odkrywkowych. Emisje metanu z kopalń odkrywkowych można obliczyć przy użyciu współczynników emisji węgla specyficznych dla danego zagłębia²⁸ oraz, z większą precyzją, z zastosowaniem współczynników emisji specyficznych dla kopalni

²³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 166/2006 z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń i zmieniające dyrektywę Rady 91/689/EWG i 96/61/WE (Dz.U. L 33 z 4.2.2006).

²⁴ (2020) N. Kholod i in., „Global methane emissions from coal mining to continue growing even with declining coal production” [„Globalna emisja metanu z przemysłu węglowego będzie nadal rosła, nawet przy malejącej produkcji węgla”], *Journal of Cleaner Production*, tom 256, 120489.

²⁵ (2020) N. Kholod i in., „Global methane emissions from coal mining to continue growing even with declining coal production” [Globalna emisja metanu z przemysłu węglowego będzie nadal rosła, nawet przy malejącej produkcji węgla], *Journal of Cleaner Production*, tom 256, 120489.

²⁶ Emisje metanu z sektora energetycznego w kilotonach, w rozbiciu na źródła kategorii emisji, zgłoszone UNFCCC w kwietniu 2021 r. przez EEA w imieniu UE.

²⁷ Wytyczne dotyczące najlepszych praktyk w zakresie skutecznego gospodarowania metanem z kopalń węgla na szczeblu krajowym: monitorowanie, raportowanie, weryfikacja i ograniczanie emisji, ECE Energy Series nr 71, EKG ONZ 2021 (w przygotowaniu).

²⁸ Wytyczne IPCC dotyczące krajowych wykazów gazów cieplarnianych z 2006 r.

lub złoża, ponieważ w zagłębieniach węglowych występują złoża o różnej metanowości²⁹. Współczynniki emisji można wyprowadzić z pomiarów zawartości gazu w próbkach pokładów pobranych z rdzeni odwiertów³⁰. Operatorzy kopalń powinni zatem przeprowadzać pomiary emisji metanu w odkrywkowych kopalniach węgla przy użyciu takich współczynników emisji.

- (46) W związku z tym operatorzy kopalń powinni prowadzić ciągłe pomiary i kwantyfikacje emisji metanu z szybów wentylacyjnych w podziemnych kopalniach węgla, ciągłe pomiary metanu uwalnianego do atmosfery i spalanego w pochodni w stacjach odmetanowania oraz stosować określone współczynniki emisji w odniesieniu do odkrywkowych kopalń węgla. Powinni oni zgłaszać te dane właściwym organom.
- (47) Obecnie ograniczenie emisji metanu można najlepiej osiągnąć w czynnych i zamkniętych lub nieczynnych podziemnych kopalniach węgla. Skuteczne ograniczanie emisji metanu z czynnych i zamkniętych lub nieczynnych kopalń odkrywkowych jest obecnie ograniczone pod względem technologicznym. Aby w przyszłości wspierać badania i rozwój w zakresie technologii ograniczania takich emisji, należy jednak zapewnić skuteczne i szczegółowe monitorowanie, raportowanie i weryfikację ich skali.
- (48) Kopalnie podziemne to kopalnie węgla energetycznego lub koksowego. Węgiel energetyczny wykorzystywany jest przede wszystkim jako źródło energii, a węgiel koksowy jako paliwo oraz jako reagent w procesie produkcji stali. Zarówno kopalnie węgla koksowego, jak i kopalnie węgla energetycznego powinny podlegać wymogom w zakresie pomiaru, raportowania i weryfikacji emisji metanu.
- (49) W przypadku czynnych podziemnych kopalń węgla ograniczenie emisji metanu należy wdrożyć poprzez stopniowe odchodzenie od uwalniania do atmosfery i spalania gazu w pochodni. W przypadku zamkniętych lub nieczynnych podziemnych kopalń węgla, podczas gdy zatopienie kopalni może zapobiec emisjom metanu, nie jest to systematycznie stosowane rozwiązanie i wiąże się z ryzykiem środowiskowym. Uwalnianie do atmosfery i spalanie w pochodni w tych kopalniach należy również stopniowo wycofać. Ponieważ ograniczenia geologiczne i względy środowiskowe uniemożliwiają przyjęcie uniwersalnego podejścia do ograniczania emisji metanu z nieczynnych podziemnych kopalń węgla³¹, państwa członkowskie powinny opracować własny plan redukcji emisji, biorąc pod uwagę te ograniczenia i techniczną wykonalność ograniczenia emisji metanu z nieczynnych kopalń.
- (50) W następstwie wniosku Komisji Rada przyjęła 28 czerwca 2021 r. nową podstawę prawną Funduszu Badawczego Węgla i Stali³², która przewiduje wsparcie na rzecz badań naukowych i innowacji w celu zmiany przeznaczenia wcześniej czynnych kopalń węgla lub zamykanych

²⁹ „Bilans zasobów złóż kopalni, stan na 31.12.2020”, Państwowy Instytut Geologiczny, [Surowce mineralne \(pge.gov.pl\)](https://pge.gov.pl)

³⁰ Wytyczne dotyczące najlepszych praktyk w zakresie skutecznego gospodarowania metanem z kopalń węgla na szczeblu krajowym: monitorowanie, raportowanie, weryfikacja i ograniczanie emisji, ECE Energy Series nr 71, EKG ONZ 2021 (w przygotowaniu).

³¹ Wytyczne dotyczące najlepszych praktyk w zakresie skutecznego odzyskiwania i wykorzystywania metanu z nieczynnych kopalń (EKG ONZ, 2019)

³² Decyzja Rady (UE) 2021/1094 z dnia 28 czerwca 2021 r. zmieniająca decyzję 2008/376/WE w sprawie przyjęcia Programu badawczego Funduszu Badawczego Węgla i Stali i wieloletnich wytycznych technicznych dotyczących tego programu, Dz.U. L 236/69. Decyzja Rady (UE) 2021/1207 z dnia 19 lipca 2021 r. w sprawie zmiany decyzji 2003/77/WE ustanawiającej wieloletnie wytyczne finansowe dotyczące zarządzania aktywami EWWiS w likwidacji i, po zakończeniu likwidacji, majątkiem Funduszu Badawczego Węgla i Stali. Decyzja Rady (UE) 2021/1208 z dnia 19 lipca 2021 r. w sprawie zmiany decyzji 2003/76/WE ustanawiającej środki niezbędne do wykonania Protokołu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w sprawie skutków finansowych wygaśnięcia Traktatu EWWiS i w sprawie Funduszu Badawczego Węgla i Stali, Dz.U. L. 261/54.

kopalń węgla i powiązanej infrastruktury zgodnie z ogólnym celem, jakim jest odejście od węgla, i mechanizmem sprawiedliwej transformacji. W tym kontekście jednym z głównych celów nowego programu Funduszu Badawczego Węgla i Stali na nadchodzące lata będzie zminimalizowanie wpływu na środowisko kopalń węgla w okresie transformacji, w szczególności w odniesieniu do emisji metanu.

- (51) Unia jest uzależniona od przywozu na potrzeby 70 % jej zużycia węgla kamiennego, 97 % zużycia ropy naftowej i 90 % zużycia gazu ziemnego. Nie ma dokładnej wiedzy na temat skali, pochodzenia ani charakteru emisji metanu związanych z energią pochodzącą z paliw kopalnych zużywaną w Unii, lecz występujących w państwach trzecich.
- (52) Globalne ocieplenie powodowane przez emisje metanu ma charakter transgraniczny. Chociaż niektóre państwa produkujące energię pochodzącą z paliw kopalnych zaczynają podejmować działania na szczeblu krajowym, aby ograniczyć emisje metanu ze swoich sektorów energetycznych, wielu eksporterów nie podlega żadnym regulacjom na swoich rynkach krajowych. Tacy operatorzy potrzebują wyraźnych zachęt do podejmowania działań w odniesieniu do swoich emisji metanu, w związku z czym należy udostępnić tym rynkom przejrzyste informacje na temat emisji metanu.
- (53) Obecnie istnieje niewiele dokładnych danych (poziomu 3 UNFCCC lub równoważnego) dotyczących międzynarodowych emisji metanu. Wiele państw wywozu paliw kopalnych do tej pory nie przedłożyło UNFCCC pełnych danych z wykazów. Jednocześnie istnieją dowody na znaczny wzrost emisji metanu z działalności związanej z produkcją ropy naftowej i gazu ziemnego na całym świecie z 65 do 80 Mt rocznie w ciągu ostatnich 20 lat³³.
- (54) Jak zapowiedziano w komunikacie dotyczącym strategii UE na rzecz ograniczenia emisji metanu³⁴, Unia zobowiązała się do współpracy ze swoimi partnerami energetycznymi i innymi kluczowymi państwami importującymi energię pochodzącą z paliw kopalnych na rzecz rozwiązania problemu emisji metanu na całym świecie. Dyplomacja energetyczna w dziedzinie emisji metanu przyniosła już ważne rezultaty. We wrześniu 2021 r. Unia i Stany Zjednoczone zapowiedziały globalne zobowiązanie dotyczące metanu, które stanowi polityczne zobowiązanie do zmniejszenia do 2030 r. globalnych emisji metanu o 30 % (w stosunku do poziomów z 2020 r.) podjęte na konferencji ONZ w sprawie zmian klimatu (COP 26) w listopadzie 2021 r. w Glasgow. Ponad sto krajów, odpowiadających za niemal połowę globalnych antropogenicznych emisji metanu, zobowiązało się do wspierania tego celu. Globalne zobowiązanie dotyczące metanu obejmuje zobowiązanie do przejścia na stosowanie najlepszych dostępnych metod sporządzania wykazów w celu kwantyfikacji emisji metanu ze szczególnym uwzględnieniem źródeł wysokich emisji.
- (55) Ponadto Międzynarodowe Obserwatorium Emisji metanu (IMEO) odegra ważną, wiodącą rolę w zwiększaniu przejrzystości w zakresie globalnych emisji metanu związanych z energią. Rada poparła ustanowienie IMEO w konkluzjach ze stycznia 2021 r. w sprawie dyplomacji energetycznej i klimatycznej³⁵.
- (56) Komisja będzie współpracować z IMEO w celu ustanowienia „wskaźnika dostaw metanu”, o którym wyraźnie mowa w komunikacie dotyczącym strategii UE na rzecz ograniczenia emisji

³³ T. Lauvaux, C. Giron, M. Mazzolini, A. d’Aspremont, R. Duren, D. Cusworth, D. Shindell, P. Ciais, „Global Assessment of Oil and Gas Methane 1 Ultra-Emitters” [„Globalna ocena superemitentów metanu w sektorze produkcji ropy naftowej i gazu ziemnego”], kwiecień 2021 r.

³⁴ COM(2020) 663 final.

³⁵ 5263/21 TI/eb 1 RELEX.1.C.

metanu³⁶. Wskaźnik ten zapewniłby dane dotyczące emisji metanu z różnych źródeł energii pochodzącej z paliw kopalnych z całego świata – w tym z szacunków i pomiarów na poziomie źródła, a także z monitorowania powietrznego/satelitarnego – tym samym umożliwiając nabywcom energii pochodzącej z paliw kopalnych podejmowanie świadomych decyzji o zakupie na podstawie emisji metanu ze źródeł takiej energii.

- (57) Kontynuując udane działania dyplomatyczne na rzecz podjęcia takich globalnych zobowiązań Unia jednocześnie nadal zachęca do znacznej redukcji emisji metanu na całym świecie, w szczególności w państwach dostarczających energię pochodzącą z paliw kopalnych do Unii.
- (58) W związku z tym importerzy energii pochodzącej z paliw kopalnych do Unii powinni być zobowiązani do przekazywania państwom członkowskim informacji na temat stosowanych przez eksporterów środków związanych z pomiarem i raportowaniem w zakresie emisji metanu oraz ograniczaniem tych emisji, a w szczególności stosowania środków regulacyjnych lub dobrowolnych, w tym środków takich jak badania mające na celu wykrywanie nieszczelności i naprawę lub środki służące kontrolowaniu i ograniczaniu uwalniania metanu do atmosfery i spalania go w pochodni. Poziomy pomiaru i raportowania określone w wymogach informacyjnych mających zastosowanie do importerów odpowiadają poziomom, które mają być wymagane od operatorów unijnych w niniejszym rozporządzeniu, jak określono w motywach 24–26 i 46. Przekazywanie informacji na temat środków kontroli emisji metanu nie jest bardziej uciążliwe niż przekazywanie informacji wymaganych od operatorów unijnych.
- (59) Państwa członkowskie powinny przedkładać te informacje Komisji. Na podstawie tych informacji Unia powinna utworzyć bazę danych zapewniającą przejrzystość w dziedzinie importu energii pochodzącej z paliw kopalnych do Unii i bazą tą zarządzać, a sama baza powinna zawierać szczegółowe informacje dotyczące tego, czy przedsiębiorstwa eksportujące przystąpiły do OGMP dla przedsiębiorstw naftowych i gazowych oraz zobowiązały się do przestrzegania równoważnej, uznanej na szczeblu międzynarodowym lub unijnym normy dla przedsiębiorstw węglowych – w zakresie, w jakim taka norma została ustanowiona. Informacje takie powinny wykazać stopień zaangażowania przedsiębiorstw w państwach eksportu w pomiary, raportowane i weryfikację w zakresie emisji metanu zgodnie z metodami raportowania poziomu 3 UNFCCC. Taka baza danych zapewniająca przejrzystość służyłaby jako źródło informacji przy podejmowaniu decyzji o zakupie przez importerów energii pochodzącej z paliw kopalnych do Unii, a także dla innych zainteresowanych stron i opinii publicznej. Baza danych zapewniająca przejrzystość powinna również odzwierciedlać działania podejmowane przez przedsiębiorstwa w Unii i przedsiębiorstwa eksportujące energię pochodzącą z paliw kopalnych do Unii do celów pomiarów i raportowania, a także ograniczenia emisji metanu. Powinna ona również zawierać informacje na temat działań regulacyjnych w zakresie pomiaru, raportowania i ograniczania emisji podejmowanych przez kraje, w których produkowana jest energia pochodząca z paliw kopalnych.
- (60) Ponadto Unia powinna wprowadzić globalne narzędzie monitorowania emitentów metanu, dostarczające informacji na temat skali, ponownego występowania i lokalizacji wysokoemisyjnych źródeł metanu. Powinno to dodatkowo sprzyjać realnym i możliwym do wykazania rezultatom wdrażania przepisów dotyczących metanu i skutecznych działań ograniczających emisje podejmowanych przez przedsiębiorstwa w Unii i przedsiębiorstwa dostarczające energię pochodzącą z paliw kopalnych do Unii. Narzędzie to powinno łączyć dane od kilku certyfikowanych dostawców danych i usług, w tym komponentu Copernicus unijnego programu kosmicznego i IMEO. Narzędzie to powinno stanowić podstawę

³⁶

COM(2020) 663 final.

dwustronnych dialogów prowadzonych przez Komisję z zainteresowanymi państwami w celu omówienia różnych przewidywanych scenariuszy dotyczących polityki i środków w zakresie emisji metanu.

- (61) W połączeniu środki, o których mowa w motywach 58–60, powinny zwiększyć przejrzystość dla nabywców, umożliwiając im podejmowanie świadomych decyzji dotyczących źródeł zaopatrzenia i zwiększając możliwość szerszego upowszechnienia rozwiązań w zakresie ograniczania emisji metanu na całym świecie. Ponadto powinny one dodatkowo zachęcać przedsiębiorstwa międzynarodowe do przestrzegania międzynarodowych norm pomiaru i raportowania w zakresie emisji metanu, takich jak OGMP, lub do wprowadzenia skutecznych środków pomiaru, raportowania i ograniczania emisji. Środki te mają stanowić podstawę metody stopniowego zaostrzania środków mających zastosowanie do importu. Komisja powinna być zatem uprawniona do zmiany lub rozszerzenia wymogów sprawozdawczych obowiązujących importerów. Ponadto Komisja powinna ocenić wdrożenie tych środków i, jeżeli uzna to za stosowne, przedstawić wnioski dotyczące przeglądu w celu nałożenia na importerów bardziej rygorystycznych środków oraz zapewnienia porównywalnego poziomu skuteczności środków stosowanych w państwach trzecich w celu monitorowania, raportowania, weryfikacji i ograniczania emisji metanu. W ocenie należy uwzględnić prace prowadzone przez IMEO, w tym wskaźnik dostaw metanu, bazę danych zapewniającą przejrzystość oraz globalne narzędzie monitorowania emitentów metanu. Jeżeli Komisja uzna za stosowne zwiększenie poziomu rygorystyczności środków mających zastosowanie do importu, szczególnie ważne jest, aby Komisja podczas prac przygotowawczych prowadziła odpowiednie konsultacje, także z odpowiednimi państwami trzecimi.
- (62) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby stosowano skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające kary za naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia, które to kary mogą obejmować grzywny i okresowe kary pieniężne, oraz podjąć wszelkie działania, aby zapewnić ich wdrożenie. Aby mieć znaczący skutek odstrasżający, kary powinny być odpowiednie do rodzaju naruszenia, możliwej korzyści dla operatora oraz rodzaju i wagi szkód w środowisku. Nakładając kary, należy odpowiednio uwzględnić charakter, wagę i czas trwania danego naruszenia. Nakładanie kar powinno być proporcjonalne i zgodne z prawem Unii i prawem krajowym, w tym z mającymi zastosowanie gwarancjami proceduralnymi oraz z zasadami Karty praw podstawowych.
- (63) W celu zapewnienia większej spójności należy ustanowić wykaz rodzajów naruszeń, które powinny podlegać karom. Aby ułatwić bardziej spójne stosowanie kar, należy ustanowić wspólne niewyczerpujące i orientacyjne kryteria stosowania kar. Odstrasżający skutek kar należy wzmocnić dzięki możliwości publikowania informacji dotyczących kar nałożonych przez państwa członkowskie, zgodnie z wymogami ochrony danych określonymi w rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679³⁷ i (UE) 2018/1725³⁸.
- (64) W związku z przepisami nakładającymi obowiązek uwzględniania inwestycji dokonywanych przez operatorów podlegających regulacji przy ustalaniu taryf należy zmienić rozporządzenie

³⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

³⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/942³⁹, aby powierzyć ACER zadanie udostępniania zestawu wskaźników i wartości odniesienia na potrzeby porównania jednostkowych kosztów inwestycji związanych z pomiarem i raportowaniem w zakresie emisji metanu oraz ograniczeniem tych emisji w przypadku porównywalnych projektów.

- (65) W celu określenia elementów stopniowego odchodzenia od uwalniania do atmosfery i spalania gazu w pochodni w kopalniach węgla koksowego Komisji należy powierzyć uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez wprowadzenie ograniczeń dotyczących uwalniania do atmosfery metanu z szybów wentylacyjnych kopalni węgla koksowego. Ponadto, aby w razie potrzeby umożliwić wymaganie od importerów dalszych informacji, Komisji należy powierzyć uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez zmianę lub rozszerzenie zakresu informacji, które mają być przekazywane przez importerów. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te były prowadzone zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (66) W celu zapewnienia jednolitych warunków wdrożenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjmowania szczegółowych zasad dotyczących wspólnych formatów sprawozdań, zgodnie z art. 291 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁴⁰.
- (67) Operatorom i właściwym organom należy przyznać rozsądny okres na podjęcie niezbędnych działań przygotowawczych w celu spełnienia wymogów niniejszego rozporządzenia.
- (68) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, czyli dokładne pomiary, raportowanie i weryfikacja oraz redukcja emisji metanu w sektorze energetycznym, nie może zostać osiągnięty przez państwa członkowskie indywidualnie, natomiast ze względu na jego rozmiary i skutki możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,

³⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/942 z dnia 5 czerwca 2019 r. ustanawiające Agencję Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (Dz.U. L 158 z 14.6.2019).

⁴⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy dotyczące dokładnych pomiarów, raportowania i weryfikacji emisji metanu w sektorze energetycznym w Unii, jak również przepisy dotyczące ograniczania tych emisji, w tym w drodze prowadzenia badań mających na celu wykrywanie nieszczelności i naprawę, oraz ograniczenia dotyczące uwalniania do atmosfery i spalania gazu w pochodni. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się ponadto przepisy dotyczące narzędzi zapewniających przejrzystość emisji metanu związanych z importowaną do Unii energią pochodzącą z paliw kopalnych.
2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do:
 - a) poszukiwania i produkcji ropy naftowej i gazu ziemnego, gromadzenia i przetwarzania gazu ziemnego;
 - b) przesyłu, dystrybucji, podziemnego składowania i terminali skroplonego gazu ziemnego (LNG) działających z wykorzystaniem metanu kopalnego lub odnawialnego (biometanu lub metanu syntetycznego);
 - c) czynnych podziemnych i odkrywkowych kopalń węgla oraz zamkniętych i nieczynnych podziemnych kopalń węgla.
3. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do emisji metanu występujących poza Unią w odniesieniu do wymogów informacyjnych obowiązujących importerów, bazy danych zapewniającej przejrzystość emisji metanu oraz narzędzia monitorowania emitentów metanu.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „emisje metanu” oznaczają wszelkie emisje bezpośrednie ze wszystkich elementów, które są potencjalnymi źródłami emisji metanu, niezależnie od tego, czy wynikają one z zamierzonego, czy z niezamierzonego uwalniania do atmosfery, spalania niecałkowitego w pochodni, czy z innych elementów oraz niezamierzonych wycieków;
- 2) „operator systemu przesyłowego” ma znaczenie przypisane mu w [art. 2 pkt 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE⁴¹] [*do dostosowania zgodnie z rozpatrywanym wnioskiem o przekształcenie*];

⁴¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 2003/55/WE (Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 94).

- 3) „operator systemu dystrybucyjnego” ma znaczenie przypisane mu w [art. 2 pkt 6 dyrektywy 2009/73/WE] [do dostosowania zgodnie z rozpatrywanym wnioskiem o przekształcenie];
- 4) „operator” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która prowadzi lub kontroluje składnik aktywów lub, jeżeli przewiduje to ustawodawstwo krajowe, której przekazano uprawnienia do podejmowania decyzji ekonomicznych w zakresie technicznego funkcjonowania składnika aktywów;
- 5) „operator kopalni” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która prowadzi lub kontroluje kopalnię węgla lub, jeżeli przewiduje to ustawodawstwo krajowe, której przekazano uprawnienia do podejmowania decyzji ekonomicznych w zakresie technicznego funkcjonowania kopalni węgla;
- 6) „weryfikacja” oznacza działania prowadzone przez weryfikatora w celu dokonania oceny zgodności sprawozdań przekazanych przez operatorów i operatorów kopalń;
- 7) „weryfikator” oznacza osobę prawną inną niż właściwe organy wyznaczone zgodnie z art. 4 niniejszego rozporządzenia, która prowadzi działania weryfikacyjne i jest akredytowana przez krajową jednostkę akredytującą na podstawie rozporządzenia (WE) nr 765/2008, lub osobę fizyczną upoważnioną w inny sposób, bez uszczerbku dla przepisów art. 5 ust. 2 tego rozporządzenia, w chwili wydania oświadczenia weryfikacyjnego;
- 8) „źródło” oznacza element lub strukturę geologiczną uwalniające metan do atmosfery w sposób zamierzony lub niezamierzony, przerywany lub ciągły;
- 9) „aktywa” oznaczają przedsiębiorstwo lub jednostkę operacyjną, które mogą składać się z kilku obiektów lub lokalizacji, w tym z aktywów znajdujących się pod kontrolą operacyjną operatora (aktywa eksploatowane) oraz aktywów, które nie znajdują się pod kontrolą operacyjną operatora (aktywa nieeksploatowane);
- 10) „współczynnik emisji” oznacza współczynnik umożliwiający kwantyfikację emisji lub usuwania gazu na jednostkę działalności, który często opiera się na próbie danych pomiarowych uśrednionych w celu uzyskania reprezentatywnego wskaźnika emisji dla danego poziomu działalności w danym zbiorze warunków eksploatacji;
- 11) „ogólny współczynnik emisji” oznacza znormalizowany współczynnik emisji dla każdego rodzaju źródła emisji, który wyprowadza się na podstawie wykazów lub baz danych, w każdym przypadku jednak niezweryfikowany za pomocą pomiarów bezpośrednich;
- 12) „szczególny współczynnik emisji” oznacza współczynnik emisji wyprowadzony z pomiarów bezpośrednich;
- 13) „pomiar bezpośredni” oznacza bezpośrednie określenie ilościowe emisji metanu na poziomie źródła przy użyciu urządzenia do pomiaru metanu;
- 14) „emisje metanu na poziomie lokalizacji” oznaczają wszystkie źródła emisji w obrębie danego składnika aktywów;
- 15) „pomiar na poziomie lokalizacji” oznacza pomiar odgórny i zazwyczaj wiąże się z wykorzystaniem czujników zamontowanych na mobilnej platformie, takiej jak pojazdy, drony, statki powietrzne, łodzie i satelity, lub innych środków umożliwiających uzyskanie pełnego przeglądu emisji w całej lokalizacji;
- 16) „przedsiębiorstwo” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która prowadzi przynajmniej jeden z następujących rodzajów działalności: eksploatacja, poszukiwanie i produkcja ropy naftowej i gazu ziemnego, gromadzenie i przetwarzanie gazu ziemnego, przesył, dystrybucja i składowanie podziemne gazu, w tym skroplonego gazu ziemnego;

- 17) „badanie mające na celu wykrywanie nieszczelności i naprawę” oznacza badanie mające na celu zidentyfikowanie źródeł emisji metanu, w tym wycieków i niezamierzonego uwalniania do atmosfery;
- 18) „uwalnianie do atmosfery” oznacza uwalnianie niespalonego metanu do atmosfery w sposób zamierzony z procesów lub czynności, lub urządzeń zaprojektowanych do takiego celu, albo w sposób niezamierzony w przypadku niesprawności lub ograniczeń geologicznych;
- 19) „spalanie gazu w pochodni” oznacza kontrolowane spalanie metanu w celu jego unieszkodliwienia w urządzeniu przeznaczonym do wspomnianego spalania;
- 20) „sytuacja awaryjna” oznacza tymczasową, niespodziewaną i nieczęstą sytuację, w której emisja metanu jest nieunikniona i konieczna do zapobieżenia bezpośredniemu i znaczącemu negatywnemu wpływowi na bezpieczeństwo ludzi, zdrowie publiczne lub środowisko, ale nie obejmuje sytuacji wynikających z następujących zdarzeń lub z nimi związanych:
- a) niezainstalowanie przez operatora odpowiedniego sprzętu o zdolności wystarczającej do obsługi przewidywanego lub rzeczywistego tempa produkcji i ciśnienia produkcyjnego;
 - b) nieograniczenie produkcji przez operatora, w przypadku gdy wskaźnik produkcji przekracza zdolność odnośnego sprzętu lub systemu gromadzenia, z wyjątkiem sytuacji, gdy nadwyżka produkcji jest spowodowana sytuacją awaryjną, niesprawnością lub nieplanowaną naprawą na niższym segmencie sektora (*downstream*) i trwa nie dłużej niż osiem godzin od chwili powiadomienia o problemie w zakresie zdolności w niższym segmencie;
 - c) zaplanowana konserwacja;
 - d) zaniedbanie operatora;
 - e) powtarzające się awarie, co oznacza co najmniej cztery awarie tego samego urządzenia w okresie ostatnich 30 dni;
- 21) „niesprawność” oznacza nagłą, nieuniknioną usterkę lub uszkodzenie urządzenia, pozostające poza obiektywną kontrolą operatora, które znacząco zakłócają eksploatację, ale nie obejmują usterek ani uszkodzenia, które są w całości lub częściowo spowodowane niewłaściwą konserwacją, nieostrożną eksploatacją ani innych możliwych do uniknięcia usterek lub uszkodzeń urządzeń;
- 22) „rutynowe spalanie gazu w pochodni” oznacza spalanie gazu w pochodni podczas normalnej produkcji ropy naftowej lub gazu ziemnego oraz w przypadku braku wystarczającej infrastruktury lub geologii umożliwiających ponowne zatłoczenie metanu, wykorzystanie go na miejscu lub wysłanie na rynek;
- 23) „urządzenie do spalania odpadów petrochemicznych” oznacza urządzenie wyposażone w palnik stosowany do spalania metanu w pochodni;
- 24) „odwiert nieczynny” oznacza odwiert lub teren odwiertu naftowego lub gazowego, gdzie działalność poszukiwawcza lub produkcyjna jest zakończona co najmniej od roku;
- 25) „remediacja” oznacza proces oczyszczania zanieczyszczonej wody i gleby;
- 26) „rekultywacja” oznacza proces przywracania w obrębie odwiertu lub terenu odwiertu warunków glebowych i wegetacyjnych podobnych do tych, które istniały przed ich zakłóceniem;
- 27) „kopalnia węgla” oznacza lokalizację, w której odbywa się lub odbywało wydobywanie węgla, w tym grunty, wykopy, chodniki podziemne, szyby, zbocza, tunele i wyrobiska, konstrukcje, obiekty, wyposażenie, maszyny i narzędzia znajdujące się na powierzchni lub pod ziemią i wykorzystywane w pracach związanych z wydobywaniem węgla brunatnego, węgla subbitumicznego, węgla bitumicznego lub węgla kamiennego z naturalnych złóż w ziemi za pomocą dowolnych środków lub metod, w tym

w pracach związanych z przygotowaniem wydobywania węgla, lub będące wynikiem wszystkich wymienionych prac;

28) „czynna kopalnia węgla” oznacza kopalnię węgla, w przypadku której większość przychodów pochodzi z wydobywania węgla brunatnego, węgla subbitumicznego, węgla bitumicznego lub węgla kamiennego i w odniesieniu do której spełniony jest co najmniej jeden z następujących warunków:

a) trwa budowa kopalni;

b) w okresie ostatnich 90 dni miała miejsce produkcja węgla;

c) wentylatory kopalni są czynne.

29) „podziemna kopalnia węgla” oznacza kopalnię węgla, w której produkuje się węgiel w drodze prowadzenia tuneli pod ziemią do pokładów węgla, a ten jest następnie wydobywany przy użyciu podziemnego sprzętu górniczego, takiego jak maszyny tnące oraz maszyny do wydobywania ciągłego, ścianowego (eksploatacja długiej i krótkiej ściany), i transportowany na powierzchnię;

30) „odkrywkowa kopalnia węgla” oznacza kopalnię węgla, w której węgiel znajduje się w pobliżu powierzchni i może być wydobywany poprzez usunięcie przykrywających go warstw skał i gleby;

31) „szyb wentylacyjny” oznacza pionowy korytarz wykorzystywany do przemieszczania świeżego powietrza pod ziemią lub usuwania metanu i innych gazów z podziemnej kopalni węgla;

32) „stacja odmetanowania” oznacza stację pobierającą metan z systemu odmetanowania kopalni węgla;

33) „system odmetanowania” oznacza system, który może obejmować wiele źródeł metanu i który odprowadza gaz bogaty w metan z pokładów węgla lub otaczających warstw skalnych i transportuje go do stacji odmetanowania;

34) „działalność powydobywcza” oznacza działalność prowadzoną po wydobywaniu i odtransportowaniu węgla na powierzchnię, w tym przeładunek, przetwarzanie, składowanie i transport węgla;

35) „pomiar ciągły” oznacza pomiar, w ramach którego odczyt dokonywany jest co najmniej raz na minutę;

36) „metan z powietrza wentylacyjnego kopalń” oznacza metan emitowany z pokładów węgla i innych warstw zawierających gaz, który trafia do powietrza wentylacyjnego i jest wyprowadzany z szybu wentylacyjnego;

37) „złóże węgla” oznacza obszar gruntu, na którym znajdują się znaczne ilości węgla nadające się do wydobywania, określony zgodnie z metodyką państwa członkowskiego dotyczącą dokumentowania geologicznych złóż kopalin;

38) „zamknięta kopalnia węgla” oznacza kopalnię węgla, której operator, właściciel lub licencjodawca jest znany i która została zamknięta zgodnie z obowiązującymi wymogami licencyjnymi lub innymi przepisami;

39) „nieczynna kopalnia węgla” oznacza kopalnię węgla, której operator, właściciel lub licencjodawca nie jest znany, lub której nie zamknięto w sposób uregulowany;

40) „kopalnia węgla koksowego” oznacza kopalnię, w której co najmniej 50 % uśrednionej produkcji z ostatnich trzech dostępnych lat stanowi węgiel koksowy, zgodnie z definicją zawartą w załączniku B do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008⁴²;

41) „importer” oznacza osobę fizyczną lub prawną mającą siedzibę w Unii, która w ramach działalności handlowej wprowadza do obrotu w Unii energię pochodzącą z paliw kopalnych z państwa trzeciego.

Artykuł 3

Koszty ponoszone przez operatorów podlegających regulacji

1. Przy ustalaniu lub zatwierdzaniu taryf przesyłowych lub dystrybucyjnych lub metod, które mają być stosowane przez operatorów systemów przesyłowych, operatorów systemów dystrybucyjnych, operatorów terminali LNG lub inne przedsiębiorstwa podlegające regulacji, w tym – w stosownych przypadkach – operatorów składowisk podziemnych gazu, organy regulacyjne uwzględniają koszty poniesione i inwestycje dokonane w celu wypełnienia obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia, w zakresie, w jakim odpowiadają one kosztom i inwestycjom ponoszonym przez efektywnego i porównywalnego pod względem strukturalnym operatora podlegającego regulacji.

2. Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER) co trzy lata ustanawia i udostępnia publicznie zbiór wskaźników i odpowiednich wartości odniesienia do porównania jednostkowych kosztów inwestycji w porównywalnych projektach związanych z pomiarami, raportowaniem i ograniczaniem emisji metanu.

Rozdział 2

Właściwe organy i niezależna weryfikacja

Artykuł 4

Właściwe organy

1. Każde państwo członkowskie wyznacza co najmniej jeden właściwy organ odpowiedzialny za monitorowanie i egzekwowanie stosowania niniejszego rozporządzenia.

Państwa członkowskie przekazują Komisji nazwy i dane kontaktowe właściwych organów do dnia... [3 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję o wszelkich zmianach nazw i danych kontaktowych właściwych organów.

2. Komisja podaje do wiadomości publicznej wykaz właściwych organów i regularnie aktualizuje ten wykaz.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy posiadały odpowiednie uprawnienia i zasoby do wykonywania obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu.

⁴² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz.U. L 304 z 14.11.2008, s. 1).

Artykuł 5

Zadania właściwych organów

1. Właściwe organy podejmują wszelkie niezbędne działania w celu zapewnienia zgodności z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.
2. Operatorzy i operatorzy kopalń zapewniają właściwym organom wszelką pomoc umożliwiającą lub ułatwiającą wykonywanie zadań właściwych organów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności w zakresie dostępu do obiektów i przedstawienia dokumentacji lub rejestrów.
3. Właściwe organy współpracują ze sobą oraz z Komisją, a w razie potrzeby z organami państw trzecich, w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem. Komisja może ustanowić sieć właściwych organów w celu wspierania współpracy, wraz z niezbędnymi uzgodnieniami dotyczącymi wymiany informacji i najlepszych praktyk, oraz w celu umożliwienia konsultacji.
4. W przypadku gdy sprawozdania mają być podawane do wiadomości publicznej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, właściwe organy nieodpłatnie udostępniają je publicznie na wyznaczonej stronie internetowej oraz w łatwo dostępnym, umożliwiającym pobranie i edytowalnym formacie.

W przypadku gdy informacje są traktowane jako poufne zgodnie z art. 4 dyrektywy 2003/4/WE, właściwe organy wskazują rodzaj informacji, które nie zostały ujawnione, wraz z uzasadnieniem.

Artykuł 6

Kontrole

1. Właściwe organy przeprowadzają okresowe kontrole w celu zweryfikowania przestrzegania przez operatorów lub operatorów kopalń wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu. Pierwsza kontrola zostaje przeprowadzona do dnia ... [18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.
2. Kontrole obejmują, w stosownych przypadkach, kontrole na miejscu lub kontrole w terenie dokumentacji i rejestrów wykazujących zgodność z wymogami niniejszego rozporządzenia, dokumentujących wykrywanie emisji metanu i pomiary stężenia metanu oraz wszelkie działania następcze podjęte przez właściwy organ lub w jego imieniu w celu zweryfikowania i wspierania zgodności lokalizacji lub obiektów z wymogami niniejszego rozporządzenia.

W przypadku stwierdzenia w wyniku kontroli poważnego naruszenia wymogów niniejszego rozporządzenia, właściwe organy, w ramach sprawozdania, o którym mowa w ust. 5, wydają wezwanie do podjęcia działań naprawczych przez operatora lub operatora kopalni.

3. Po pierwszej kontroli, o której mowa w ust. 1, właściwe organy sporządzają programy rutynowych kontroli. Odstęp między kontrolami opiera się na ocenie ryzyka środowiskowego i nie przekracza dwóch lat. W przypadku stwierdzenia w wyniku kontroli poważnego naruszenia wymogów niniejszego rozporządzenia, kolejną kontrolę przeprowadza się przed upływem jednego roku.
4. Właściwe organy przeprowadzają kontrole nierutynowe:
 - a) w celu zbadania uzasadnionych skarg, o których mowa w art. 7, oraz przypadków niezgodności jak najszybciej po dniu, w którym właściwe organy powzięły informację o takich skargach lub przypadkach niezgodności;

b) w celu zapewnienia, aby naprawy nieszczelności lub wymiany elementów były przeprowadzane zgodnie z art. 14.

5. Po każdej kontroli właściwe organy przygotowują sprawozdanie zawierające opis podstawy prawnej kontroli, przeprowadzonych kroków proceduralnych, odpowiednich ustaleń i zaleceń dotyczących dalszych działań operatora lub operatora kopalni.

Sprawozdanie przedkłada się odnośnemu operatorowi i podaje do wiadomości publicznej w terminie dwóch miesięcy od daty kontroli. W przypadku gdy sprawozdanie jest wynikiem skargi wniesionej zgodnie z art. 7, właściwe organy powiadamiają skarżącego, gdy sprawozdanie jest publicznie dostępne.

Sprawozdanie jest podawane do wiadomości publicznej przez właściwe organy zgodnie z dyrektywą 2003/4/WE. W przypadku gdy informacje są traktowane jako poufne zgodnie z art. 4 dyrektywy 2003/4/WE, właściwe organy wskazują w sprawozdaniu rodzaj informacji, które nie zostały ujawnione, wraz z uzasadnieniem.

6. W terminie wyznaczonym przez właściwe organy lub w innym terminie uzgodnionym z właściwymi organami operatorzy i operatorzy kopalń podejmują wszystkie niezbędne działania określone w sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 5.

Artykuł 7

Wnoszenie skarg do właściwych organów

1. Każda osoba fizyczna lub prawna, która uważa, że poniosła szkodę w wyniku naruszenia wymogów niniejszego rozporządzenia przez operatorów lub operatorów kopalń, może wnieść pisemną skargę do właściwych organów.

2. Skarga musi być należycie uzasadniona i zawierać wystarczające dowody domniemanego naruszenia i wynikającej z niego szkody.

3. Jeżeli okaże się, że skarga nie zawiera wystarczających dowodów na uzasadnienie wszczęcia dochodzenia, właściwe organy informują skarżącego o powodach swojej decyzji o niewszczeniu dochodzenia.

4. Nie naruszając przepisów mających zastosowanie na podstawie prawa krajowego, właściwe organy informują skarżącego na bieżąco na temat działań podejmowanych w ramach procedury oraz – w stosownych przypadkach – informują skarżącego o odpowiednich alternatywnych formach dochodzenia roszczeń, takich jak możliwość odwołania się do sądu krajowego lub jakakolwiek inna krajowa lub międzynarodowa procedura rozpatrywania skarg.

5. Nie naruszając przepisów mających zastosowanie na podstawie prawa krajowego, a także na podstawie porównywalnych procedur właściwe organy ustanawiają i udostępniają opinii publicznej orientacyjne terminy podejmowania decyzji w sprawie skarg.

Artykuł 8

Działania weryfikacyjne i oświadczenie weryfikacyjne

1. Weryfikatorzy oceniają zgodność raportów na temat wielkości emisji przedkładanych im przez operatorów lub operatorów kopalń zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Oceniają oni zgodność

raportów z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu i dokonują przeglądu wszystkich wykorzystanych źródeł danych i metod w celu oceny ich rzetelności, wiarygodności i dokładności, szczególnie pod kątem następujących elementów:

- a) dobór oraz sposób wykorzystania współczynników emisji;
- b) metodyka, obliczenia, próbkowanie, rozkład statystyczny i poziomy istotności prowadzące do określenia wielkości emisji metanu;
- c) wszelkie ryzyko niewłaściwego pomiaru lub raportowania;
- d) wszelkie systemy kontroli jakości lub zapewniania jakości stosowane przez operatorów lub operatorów kopalń.

2. Prowadząc działania weryfikacyjne, o których mowa w ust. 1, weryfikatorzy stosują bezpłatne i publicznie dostępne europejskie lub międzynarodowe normy w zakresie kwantyfikacji emisji metanu, mające zastosowanie na mocy aktów przyjętych przez Komisję zgodnie z ust. 5. Do dnia, w którym Komisja określi możliwość stosowania tych norm, weryfikatorzy stosują istniejące normy europejskie lub międzynarodowe w zakresie kwantyfikacji i weryfikacji emisji gazów cieplarnianych.

Weryfikatorzy mogą przeprowadzać kontrole na miejscu w celu ustalenia rzetelności, wiarygodności i dokładności wykorzystywanych źródeł danych i metodyki.

3. Gdy na podstawie oceny uzyskana zostanie wystarczająca pewność, że dany raport na temat wielkości emisji spełnia wymogi niniejszego rozporządzenia, weryfikatorzy wydają oświadczenie weryfikacyjne, w którym potwierdzają zgodność raportu na temat wielkości emisji z wymogami i wyszczególniają przeprowadzone prace weryfikacyjne.

Weryfikatorzy wydają oświadczenie weryfikacyjne jedynie w przypadku, gdy na podstawie rzetelnych, wiarygodnych i dokładnych danych i informacji możliwe jest określenie z dostateczną pewnością wielkości emisji metanu i pod warunkiem, że dane przedstawione w raporcie są spójne z danymi szacunkowymi, kompletne i nie zawierają niespójności.

Jeżeli w ocenie stwierdza się, że raport na temat wielkości emisji nie spełnia wymogów niniejszego rozporządzenia, weryfikatorzy informują o tym fakcie operatora lub operatora kopalni, a operator lub operator kopalni bezzwłocznie przedkłada weryfikatorowi poprawiony raport na temat wielkości emisji.

4. Operatorzy i operatorzy kopalń zapewniają weryfikatorom wszelką pomoc umożliwiającą lub ułatwiającą wykonywanie działań weryfikacyjnych, w szczególności w zakresie dostępu do obiektów i przedstawiania dokumentacji lub rejestrów.

5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 31 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez wprowadzenie i określenie możliwości stosowania norm europejskich lub międzynarodowych w zakresie kwantyfikacji i pomiaru emisji metanu do celów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 9

Niezależność i akredytacja weryfikatorów

1. Weryfikatorzy są niezależni od operatorów i operatorów kopalń i prowadzą działania wymagane na podstawie niniejszego rozporządzenia w interesie publicznym. W związku z tym weryfikator ani żadna część tego samego podmiotu prawnego nie może być operatorem ani operatorem kopalni, właścicielem operatora ani operatora kopalni ani ich własnością, a ponadto weryfikator nie

może mieć powiązań z operatorem ani operatorem kopalni, które mogłyby wpływać na jego niezależność i bezstronność.

2. Weryfikator jest akredytowany przez krajową jednostkę akredytującą na podstawie rozporządzenia (WE) nr 765/2008.

3. Jeżeli w niniejszym rozporządzeniu nie ustanowiono szczegółowych przepisów dotyczących akredytacji weryfikatorów, zastosowanie mają odpowiednie przepisy rozporządzenia (WE) nr 765/2008.

Artykuł 10

Międzynarodowe obserwatorium emisji metanu

1. Pod warunkiem zapewnienia ochrony interesu Unii międzynarodowemu obserwatorium emisji metanu przyznaje się rolę weryfikacyjną w odniesieniu do danych dotyczących emisji metanu, w szczególności w odniesieniu do następujących zadań:

- a) agregacja danych dotyczących emisji metanu zgodnie z właściwymi metodami statystycznymi;
- b) weryfikacja metod i procesów statystycznych stosowanych przez przedsiębiorstwa do kwantyfikacji danych dotyczących emisji metanu;
- c) opracowanie metodyki agregacji i analizy danych zgodnie z dobrą praktyką naukową i statystyczną w celu zapewnienia wyższego poziomu dokładności oszacowań emisji wraz z odpowiednim scharakteryzowaniem niepewności;
- d) publikacja zagregowanych danych przekazywanych przez przedsiębiorstwa w podziale na podstawowe źródła i poziom sprawozdawczości, sklasyfikowanych według aktywów eksploatowanych i nieeksploatowanych, zgodnie z wymogami dotyczącymi konkurencji i poufności;
- e) przedstawianie ustaleń dotyczących poważnych rozbieżności między źródłami danych.

2. Komisja może przekazywać międzynarodowemu obserwatorium emisji metanu dane dotyczące emisji metanu udostępnione jej przez właściwe organy zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

3. Informacje opracowane przez międzynarodowe obserwatorium emisji metanu są udostępniane opinii publicznej i Komisji.

Rozdział 3

Emisje metanu w sektorze ropy i gazu

Artykuł 11

Zakres

Niniejszy rozdział ma zastosowanie do działalności, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. a) i b).

Monitorowanie i raportowanie

1. Do dnia ... [12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. operatorzy przedkładają właściwym organom raport zawierający dane dotyczące emisji metanu na poziomie źródła oszacowane za pomocą ogólnych, ale właściwych dla danego źródła współczynników emisji w odniesieniu do wszystkich źródeł.

2. Do dnia ... [24 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. operatorzy przedkładają także właściwym organom raport zawierający bezpośrednie pomiary emisji metanu na poziomie źródła dotyczące aktywów eksploatowanych. Raportowanie na takim poziomie może obejmować wykorzystanie pomiarów i próbkowania na poziomie źródła jako podstawy do ustanowienia szczególnych współczynników emisji wykorzystywanych do celów oszacowania emisji.

3. Do dnia ... [36 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r., a następnie do dnia 30 marca każdego roku operatorzy przedkładają właściwym organom raport zawierający bezpośrednie pomiary emisji metanu na poziomie źródła dotyczące aktywów eksploatowanych, o którym mowa w ust. 2, uzupełniony pomiarami emisji metanu na poziomie lokalizacji, co umożliwi ocenę i weryfikację szacunków na poziomie źródła, zagregowanych w podziale na lokalizację.

Przed przedłożeniem raportów właściwym organom operatorzy zapewniają, aby raporty określone w niniejszym ustępie zostały ocenione przez weryfikatora i zawierały oświadczenie weryfikacyjne wydane zgodnie z art. 8 i 9.

4. Do dnia ... [36 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. przedsiębiorstwa mające siedzibę w Unii przedkładają właściwym organom raport zawierający bezpośrednie pomiary emisji metanu na poziomie źródła dotyczące aktywów nieeksploatowanych. Raportowanie na takim poziomie może obejmować wykorzystanie pomiarów i próbkowania na poziomie źródła jako podstawy do ustanowienia szczególnych współczynników emisji wykorzystywanych do celów oszacowania emisji.

5. Do dnia ... [48 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r., a następnie do dnia 30 marca każdego roku przedsiębiorstwa mające siedzibę w Unii przedkładają właściwym organom raport zawierający bezpośrednie pomiary emisji metanu na poziomie źródła dotyczące aktywów nieeksploatowanych, o którym mowa w ust. 4, uzupełniony pomiarami emisji metanu na poziomie lokalizacji, co umożliwi ocenę i weryfikację szacunków na poziomie źródła, zagregowanych w podziale na lokalizację.

Przed przedłożeniem raportów właściwym organom przedsiębiorstwa zapewniają, aby raporty określone w niniejszym ustępie zostały ocenione przez weryfikatora i zawierały oświadczenie weryfikacyjne wydane zgodnie z art. 8 i 9.

6. Raporty przewidziane w niniejszym artykule obejmują ostatni dostępny okres roku kalendarzowego i zawierają co najmniej następujące informacje:

- a) rodzaj i lokalizacja źródła emisji;
- b) dane w podziale na każdy szczegółowy, indywidualny rodzaj źródła emisji;
- c) szczegółowe informacje na temat metod określania ilościowego stosowanych do pomiaru emisji metanu;
- d) wszystkie emisje metanu z aktywów eksploatowanych;
- e) udział własności oraz emisje metanu z aktywów nieeksploatowanych pomnożone przez udział własności;

f) wykaz podmiotów sprawujących kontrolę operacyjną nad aktywami nieeksploatowanymi.

W drodze aktów wykonawczych Komisja określa wzór raportu na potrzeby raportów określonych w ust. 2, 3, 4 i 5. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 32 ust. 2.

7. W przypadku pomiarów na poziomie lokalizacji, o których mowa w ust. 3 i 5, stosuje się odpowiednie technologie kwantyfikacji, które mogą umożliwić takie pomiary.

8. W przypadku znacznych rozbieżności między emisjami kwantyfikowanymi za pomocą metod na poziomie źródła a tymi wynikającymi z pomiaru na poziomie lokalizacji przeprowadza się dodatkowe pomiary za ten sam okres sprawozdawczy.

9. Pomiary emisji metanu na potrzeby infrastruktury gazowej przeprowadza się zgodnie z odpowiednimi europejskimi (CEN) lub międzynarodowymi (ISO) normami w zakresie kwantyfikacji emisji metanu.

10. W przypadku gdy informacje są traktowane jako poufne zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/943⁴³, operatorzy wskazują w raporcie rodzaj informacji, które nie zostały ujawnione, wraz z uzasadnieniem.

11. Właściwe organy udostępniają opinii publicznej i Komisji sprawozdania określone w niniejszym artykule w terminie trzech miesięcy od ich przedłożenia przez operatorów i zgodnie z art. 5 ust. 4.

Artykuł 13

Ogólne obowiązki w zakresie ograniczania emisji

Operatorzy podejmują wszelkie dostępne im działania w celu zapobieżenia emisjom metanu i ich zminimalizowania w ramach prowadzonej przez siebie działalności.

Artykuł 14

Wykrywanie nieszczelności i naprawa

1. Do dnia ... [*3 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] r. operatorzy przedkładają właściwym organom program wykrywania nieszczelności i naprawy zawierający szczegółowe informacje na temat treści badań, które należy przeprowadzić zgodnie z wymogami niniejszego artykułu.

Właściwe organy mogą zażądać od operatora zmiany programu z uwzględnieniem wymogów niniejszego rozporządzenia.

2. Do dnia ... [*6 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] r. operatorzy przeprowadzają badanie wszystkich istotnych elementów, za które odpowiadają, zgodnie z programem wykrywania nieszczelności i naprawy, o którym mowa w ust. 1.

Następnie badanie mające na celu wykrywanie nieszczelności i naprawę powtarza się co trzy miesiące.

⁴³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/943 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony niejawnego know-how i niejawnych informacji handlowych (tajemnic przedsiębiorstwa) przed ich bezprawnym pozyskiwaniem, wykorzystywaniem i ujawnianiem (Dz.U. L 157 z 15.6.2016, s. 1).

3. Do przeprowadzenia badań operatorzy wykorzystują urządzenia umożliwiające wykrywanie utraty metanu z elementów na poziomie co najmniej 500 części na milion.

4. Operatorzy naprawiają lub wymieniają wszystkie elementy, w których wykryto emisję metanu na poziomie co najmniej 500 części na milion.

Naprawa lub wymiana elementów, o której mowa w akapicie pierwszym, odbywa się natychmiast po wykryciu emisji lub w możliwie najszybszym terminie od wykrycia emisji, jednak nie później niż w terminie pięciu dni od jej wykrycia, pod warunkiem że operatorzy mogą wykazać, iż natychmiastowe działanie nie jest możliwe z uwagi na kwestie związane z bezpieczeństwem lub kwestie techniczne, oraz pod warunkiem że operatorzy określą harmonogram napraw i monitorowania.

Kwestie związane z bezpieczeństwem i kwestie techniczne uniemożliwiające podjęcie natychmiastowych działań, o których mowa w akapicie drugim, są ograniczone do kwestii bezpieczeństwa pracowników i osób znajdujących się w pobliżu, wpływu na środowisko, stężenia utraty metanu, możliwości dostępu do danego elementu i możliwości wymiany elementu. Kwestie związane z wpływem na środowisko mogą obejmować przypadki, w których naprawa może prowadzić do wyższego poziomu emisji metanu niż brak naprawy.

Jeżeli naprawa lub wymiana wymaga uprzedniego wyłączenia systemu, operatorzy minimalizują nieszczelność w ciągu jednego dnia od jej wykrycia i naprawiają ją do końca kolejnego zaplanowanego wyłączenia systemu lub w terminie jednego roku, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.

5. Niezależnie od ust. 2 operatorzy przeprowadzają badanie elementów, w których podczas któregoś z poprzednich badań stwierdzono emisję metanu na poziomie co najmniej 500 części na milion, możliwie jak najszybciej po naprawie przeprowadzonej na podstawie ust. 4 i nie później niż 15 dni po naprawie, aby potwierdzić, że naprawa zakończyła się pomyślnie.

Niezależnie od ust. 2 operatorzy przeprowadzają badanie elementów, w których stwierdzono emisję metanu na poziomie poniżej 500 części na milion, nie później niż trzy miesiące po wykryciu emisji, w celu sprawdzenia, czy wielkość utraty metanu uległa zmianie.

W przypadku stwierdzenia wyższego ryzyka dla bezpieczeństwa lub wyższego ryzyka utraty metanu właściwe organy mogą zalecić zwiększenie częstotliwości badań w odniesieniu do odpowiednich elementów.

6. Bez uszczerbku dla obowiązków sprawozdawczych na podstawie ust. 7 operatorzy dokumentują wszystkie zidentyfikowane przypadki nieszczelności, niezależnie od ich wielkości, i regularnie przeprowadzają badania tych nieszczelności w celu zapewnienia ich naprawy zgodnie z ust. 4.

Operatorzy przechowują tę dokumentację przez co najmniej dziesięć lat i przekazują stosowne informacje właściwym organom na żądanie.

7. W terminie miesiąca po każdym badaniu operatorzy przedkładają sprawozdanie zawierające wyniki badania oraz harmonogram napraw i monitorowania właściwym organom państwa członkowskiego, w którym znajdują się odpowiednie aktywa. Sprawozdanie to zawiera co najmniej elementy określone w załączniku I.

Właściwe organy mogą zażądać od operatora zmiany sprawozdania lub harmonogramu napraw i monitorowania z uwzględnieniem wymogów niniejszego rozporządzenia.

8. Operatorzy mogą delegować każde z zadań określonych w niniejszym artykule. Delegowane zadania nie wpływają na obowiązki operatorów ani na skuteczność nadzoru sprawowanego przez właściwe organy.

9. Państwa członkowskie zapewniają, aby systemy certyfikacji, akredytacji lub równoważne systemy kwalifikacji, w tym odpowiednie programy szkoleniowe, były dostępne dla dostawców usług w odniesieniu do badań.

Artykuł 15

Ograniczenia dotyczące uwalniania do atmosfery i spalania w pochodni

1. Zakazuje się uwalniania do atmosfery z wyjątkiem okoliczności przewidzianych w niniejszym artykule. Zakazuje się rutynowego spalania gazu w pochodni.
2. Uwalnianie do atmosfery jest dozwolone jedynie w następujących sytuacjach:
 - a) w przypadku sytuacji awaryjnej lub niesprawności; oraz
 - b) w przypadku gdy jest to nieuniknione i absolutnie niezbędne do eksploatacji, naprawy, konserwacji lub testowania elementów lub sprzętu oraz z zastrzeżeniem obowiązków sprawozdawczych określonych w art. 16.
3. Uwalnianie do atmosfery na podstawie ust. 2 lit. b) obejmuje następujące konkretne przypadki, w których nie można całkowicie wyeliminować uwalniania do atmosfery:
 - a) podczas normalnej eksploatacji niektórych elementów, pod warunkiem że sprzęt spełnia wszystkie określone normy w zakresie wyposażenia oraz jest odpowiednio konserwowany i regularnie badany w celu zminimalizowania utraty metanu;
 - b) w celu rozładowania lub oczyszczenia zawieszenia cieczowego w odwiercie do ciśnienia atmosferycznego;
 - c) podczas pomiaru lub próbkowania ze zbiornika magazynowego lub innego zbiornika niskociśnieniowego;
 - d) podczas załadunku cieczy ze zbiornika magazynowego lub innego zbiornika niskociśnieniowego do pojazdu transportowego zgodnie z mającymi zastosowanie normami;
 - e) podczas naprawy i konserwacji, w tym przedmuchiwania i obniżania ciśnienia w sprzęcie w celu przeprowadzenia napraw i konserwacji;
 - f) podczas testowania głowicy rurowej;
 - g) podczas testowania wycieków z pakera;
 - h) podczas testów produkcyjnych trwających krócej niż 24 godziny;
 - i) w przypadku gdy metan nie spełnia specyfikacji rurociągu zbiorczego, pod warunkiem że operator analizuje próbki metanu dwa razy w tygodniu w celu ustalenia, czy specyfikacje zostały osiągnięte, i kieruje metan do rurociągu zbiorczego, gdy tylko specyfikacje rurociągu zostaną spełnione;
 - j) podczas oddawania rurociągów, sprzętu lub obiektów do eksploatacji, jedynie przez okres niezbędny do usunięcia z rurociągu lub sprzętu wprowadzonych zanieczyszczeń;
 - k) podczas opróżniania rur (pigowania), wydmuchu w celu naprawy lub oczyszczania rurociągu zbiorczego w celu naprawy lub konserwacji i jedynie wówczas, gdy gazu nie można kontrolować ani przekierować do nienaruszonej części rurociągu.
4. W przypadku gdy uwalnianie do atmosfery jest dozwolone na podstawie ust. 2 i 3, operatorzy uwalniają metan do atmosfery wyłącznie wówczas, gdy spalanie w pochodni jest technicznie

niewykonalne lub stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa prowadzonej działalności lub personelu. W takiej sytuacji, w ramach obowiązków sprawozdawczych określonych w art. 16, operatorzy muszą udowodnić właściwym organom konieczność podjęcia decyzji o uwalnianiu do atmosfery zamiast spalania w pochodni.

5. Spalanie gazu w pochodni jest dozwolone jedynie w przypadku, gdy ponowne zatłoczenie metanu, wykorzystanie go na miejscu albo wysłanie na rynek nie jest wykonalne z przyczyn innych niż względy ekonomiczne. W takiej sytuacji, w ramach obowiązków sprawozdawczych określonych w art. 16, operatorzy muszą udowodnić właściwym organom konieczność podjęcia decyzji o spalaniu w pochodni zamiast ponownego zatłoczenia metanu, wykorzystania go na miejscu albo wysłania na rynek.

Artykuł 16

Zgłaszanie przypadków uwolnienia do atmosfery i spalania w pochodni

1. Operatorzy powiadamiają właściwe organy o wszystkich przypadkach uwolnienia do atmosfery i spalania w pochodni:
 - a) spowodowanych sytuacją awaryjną lub niesprawnością;
 - b) trwających łącznie co najmniej 8 godzin w ciągu 24-godzinnego okresu od wystąpienia pojedynczego przypadku.

Powiadomienia, o którym mowa w akapicie pierwszym, dokonuje się niezwłocznie po zdarzeniu i najpóźniej w ciągu 48 godzin od rozpoczęcia zdarzenia lub od chwili, w której operator dowiedział się o nim.

2. Operatorzy przedkładają właściwym organom kwartalne sprawozdania dotyczące wszystkich przypadków uwolnienia do atmosfery i spalania w pochodni, o których mowa w ust. 1 i w art. 15, zgodnie z elementami określonymi w załączniku II.
3. Właściwe organy co roku udostępniają opinii publicznej i Komisji sprawozdania określone w niniejszym artykule zgodnie z art. 5 ust. 4.

Artykuł 17

Wymogi dotyczące norm spalania w pochodni

1. W przypadku budowy, wymiany lub remontu obiektu lub instalacji nowych urządzeń do spalania odpadów petrochemicznych lub innych urządzeń do spalania operatorzy instalują wyłącznie urządzenia do spalania z samozapłonem lub palnikiem stałego zapłonu oraz o całkowitej skuteczności niszczenia i usuwania węglowodorów.
2. Operatorzy zapewniają, aby do dnia ... [12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. wszystkie urządzenia do spalania odpadów petrochemicznych lub inne urządzenia do spalania spełniały wymogi określone w ust. 1.
3. Operatorzy przeprowadzają cotygodniowe inspekcje urządzeń do spalania odpadów petrochemicznych zgodnie z elementami określonymi w załączniku III.

Odwierty nieczynne

1. Do dnia ... [12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. państwa członkowskie ustanawiają i podają do wiadomości publicznej wykaz wszystkich odwiertów nieczynnych na ich terytorium lub podlegających ich jurysdykcji, zawierający co najmniej elementy określone w załączniku IV.
2. Sprzęt do pomiaru emisji metanu instaluje się we wszystkich odwiertach nieczynnych do dnia ... [18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.
3. Sprawozdania zawierające pomiary, o których mowa w ust. 2, przedkłada się właściwym organom do dnia ... [24 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r., a następnie do dnia 30 marca każdego roku, a obejmują one ostatni dostępny rok kalendarzowy. Przed przedłożeniem właściwym organom sprawozdania określone w niniejszym ustępie są oceniane przez weryfikatora i załącza się do nich oświadczenie weryfikacyjne wydane zgodnie z art. 8 i 9.
4. Właściwe organy udostępniają opinii publicznej i Komisji sprawozdania określone w niniejszym artykule w terminie trzech miesięcy od ich przedłożenia przez operatorów i zgodnie z art. 5 ust. 4.
5. Państwa członkowskie są odpowiedzialne za wypełnienie obowiązków określonych w ust. 2 i 3, chyba że można zidentyfikować stronę odpowiedzialną, w którym to przypadku strona ta ponosi odpowiedzialność.
6. Państwa członkowskie opracowują i wdrażają plan ograniczania emisji mający na celu rekultywację, remediację i permanentne zaczopowanie odwiertów nieczynnych znajdujących się na ich terytorium.

W planach ograniczania emisji wykorzystuje się wykazy, o których mowa w ust. 1, w celu określenia priorytetów w odniesieniu do działań obejmujących:

- a) remediację, rekultywację i permanentne zaczopowanie odwiertów;
- b) rekultywację dróg dojazdowych do takich odwiertów;
- c) renaturalizację gruntów, wód i siedlisk, na które miały wpływ odwierty oraz wcześniejsze działania;
- d) coroczne kontrole w celu dopilnowania, aby zaczopowane odwierty nie były już źródłem emisji metanu.

Rozdział 4

Emisje metanu w sektorze węglowym

SEKCJA I

MONITOROWANIE I RAPORTOWANIE W PRZYPADKU CZYNNYCH KOPALŃ

Artykuł 19

Zakres

1. Niniejsza sekcja ma zastosowanie do czynnych podziemnych i odkrywkowych kopalń węgla.
2. Emisje metanu z czynnych podziemnych kopalń węgla obejmują następujące emisje:
 - a) emisje metanu ze wszystkich szybów wentylacyjnych użytkowanych przez operatora kopalni;
 - b) emisje metanu ze stacji odmetanowania i z systemu odmetanowania, niezależnie od tego, czy powstają one w wyniku celowego lub niezamierzonego uwalniania do atmosfery czy też spalania niecałkowitego w pochodni;
 - c) emisje metanu występujące podczas działalności powydobywczej.
3. Emisje metanu z czynnych odkrywkowych kopalń węgla obejmują następujące emisje:
 - a) emisje metanu występujące w kopalni węgla podczas procesu wydobywczego;
 - b) emisje metanu występujące podczas działalności powydobywczej.

Artykuł 20

Monitorowanie i raportowanie

1. W przypadku podziemnych kopalń węgla operatorzy kopalń prowadzą pomiar ciągły emisji metanu z powietrza wentylacyjnego kopalń i określają ilościowo te emisje we wszystkich wylotowych szybach wentylacyjnych użytkowanych przez operatora kopalni, wykorzystując urządzenia o progu wrażliwości na stężenie metanu wynoszącym co najmniej 100 części na milion. Operatorzy prowadzą również pomiary comiesięczne na podstawie próbek.
2. Operatorzy stacji odmetanowania prowadzą pomiar ciągły objętości metanu uwolnionego do atmosfery i spalonego w pochodni, niezależnie od przyczyn takiego uwalniania i spalania.
3. W przypadku odkrywkowych kopalń węgla operatorzy kopalń stosują współczynniki emisji metanu z kopalń węgla specyficzne dla danych złóż w celu kwantyfikacji emisji pochodzących z działalności wydobywczej. Operatorzy kopalń ustalają te współczynniki emisji co kwartał, zgodnie z odpowiednimi normami naukowymi, i uwzględniają emisje metanu z otaczających warstw.
4. Pomiary i kwantyfikację, o których mowa w ust. 1–3, przeprowadza się zgodnie z odpowiednimi normami europejskimi lub międzynarodowymi.

Jeśli chodzi o pomiar ciągły, o którym mowa w ust. 1 i 2, w przypadku gdy część urządzeń pomiarowych nie działa przez pewien okres, odczyty dokonane w okresach działania urządzeń można wykorzystać do proporcjonalnego oszacowania danych za okres, w którym urządzenia nie funkcjonowały.

Urządzenia wykorzystywane do pomiaru ciągłego, o którym mowa w ust. 1 i 2, muszą działać przez ponad 90 % okresu, przez który są wykorzystywane do monitorowania emisji, z wyłączeniem przestoju potrzebnego do ich ponownej kalibracji.

5. Operatorzy kopalń węgla szacują emisje z działalności powydobywczej z zastosowaniem aktualizowanych corocznie współczynników emisji z działalności powydobywczej na podstawie próbek węgla specyficznych dla danych złóż i zgodnie z odpowiednimi normami naukowymi.

6. Do dnia... [12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r., a następnie do dnia 30 marca każdego roku operatorzy kopalń i operatorzy stacji odmetanowania przedkładają właściwym organom sprawozdanie zawierające roczne dane dotyczące emisji metanu na poziomie źródła zgodnie z przepisami niniejszego artykułu.

Sprawozdanie obejmuje ostatni dostępny okres roku kalendarzowego i zawiera elementy określone w załączniku V część 1 w odniesieniu do czynnych podziemnych kopalń węgla, w załączniku V część 2 w odniesieniu do czynnych odkrywkowych kopalń węgla oraz w załączniku V część 3 w odniesieniu do stacji odmetanowania.

Przed przedłożeniem sprawozdań właściwym organom operatorzy kopalń i stacji odmetanowania zapewniają, aby sprawozdania określone w niniejszym ustępie zostały ocenione przez weryfikatora i zawierały oświadczenie weryfikacyjne wydane zgodnie z art. 8 i 9.

7. Właściwe organy udostępniają opinii publicznej i Komisji sprawozdania określone w niniejszym artykule w terminie trzech miesięcy od ich przedłożenia przez operatorów i zgodnie z art. 5 ust. 4.

SEKCJA II

OGRANICZENIE EMISJI METANU Z CZYNNYCH PODZIEMNYCH KOPALŃ WĘGLA

Artykuł 21

Zakres

Niniejsza sekcja ma zastosowanie do emisji metanu z podziemnych kopalń węgla, o których mowa w art. 19 ust. 2.

Artykuł 22

Środki ograniczające emisje

1. Od dnia [1 stycznia 2025] r. zakazuje się uwalniania do atmosfery i spalania w pochodni metanu ze stacji odmetanowania, z wyjątkiem sytuacji awaryjnej, niesprawności lub nieuniknionej i absolutnie niezbędnej konserwacji. W takich przypadkach operatorzy stacji odmetanowania uwalniają

metan do atmosfery wyłącznie wówczas, gdy spalanie w pochodni jest technicznie niewykonalne lub stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa prowadzonej działalności lub personelu. W takiej sytuacji, w ramach obowiązków sprawozdawczych określonych w art. 23, operatorzy stacji odmetanowania udowadniają właściwym organom konieczność podjęcia decyzji o uwalnianiu do atmosfery zamiast spalania w pochodni.

2. Od dnia 1 stycznia 2027 r. zakazuje się uwalniania metanu do atmosfery z szybów wentylacyjnych w kopalniach węgla, innych niż kopalnie węgla koksowego, emitujących ponad 0,5 tony metanu na kilotonę wydobytego węgla.

3. Do dnia... [trzy lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 31 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez wprowadzenie ograniczeń dotyczących uwalniania do atmosfery metanu z szybów wentylacyjnych w przypadku kopalń węgla koksowego.

Artykuł 23

Zgłaszanie przypadków uwolnienia do atmosfery i spalania w pochodni

1. Od dnia [1 stycznia 2025] r. operatorzy stacji odmetanowania powiadamiają właściwe organy o wszystkich przypadkach uwolnienia do atmosfery i spalania w pochodni:

- a) spowodowanych sytuacją awaryjną lub niesprawnością;
- b) nieuniknionych ze względu na konserwację systemu odmetanowania.

Powiadomienia tego dokonuje się niezwłocznie po zdarzeniu i najpóźniej w ciągu 48 godzin od rozpoczęcia zdarzenia lub od chwili, w której operator dowiedział się o nim, zgodnie z elementami określonymi w załączniku VI.

2. Właściwe organy co roku i na podstawie art. 5 ust. 4 udostępniają opinii publicznej i Komisji informacje przedłożone im na podstawie niniejszego artykułu.

SEKCJA III

EMISJE METANU Z ZAMKNIĘTYCH I NIECZYNNYCH PODZIEMNYCH KOPALŃ WĘGLA

Artykuł 24

Zakres

Niniejsza sekcja ma zastosowanie do następujących emisji metanu z nieczynnych i zamkniętych podziemnych kopalń węgla, w których zaprzestano wydobywania węgla:

- a) emisje metanu ze wszystkich szybów wentylacyjnych, które nadal emitują metan;
- b) emisje metanu z urzędów do wydobywania węgla, których użytkowania zaprzestano;
- c) emisje metanu z innych ściśle określonych punktowych źródeł emisji, jak określono w załączniku VII część 1.

Artykuł 25

Monitorowanie i raportowanie

1. Do dnia... [12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. państwa członkowskie ustanawiają i podają do wiadomości publicznej wykaz wszystkich zamkniętych kopalń węgla i nieczynnych kopalń węgla na ich terytorium lub podlegających ich jurysdykcji, zgodnie z metodyką określoną w załączniku VII część 1 i zawierający co najmniej elementy określone w tym załączniku.

2. Pomiary stężenia metanu przeprowadza się zgodnie z odpowiednimi normami naukowymi i co najmniej raz na godzinę w odniesieniu do wszystkich elementów wymienionych w załączniku VII część 1 ppkt (vi), w przypadku których stwierdzono emisję metanu.

Od dnia... [18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. urządzenia pomiarowe instaluje się na wszystkich elementach wymienionych w załączniku VII część 1 ppkt (v) w przypadku zamkniętych kopalń węgla i nieczynnych kopalń węgla, których działalność zakończyła się od dnia... [50 lat przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Próg wrażliwości urządzeń pomiarowych stosowanych do pomiarów, o których mowa w ust. 2, musi wynosić co najmniej 10 000 części na milion.

Urządzenia pomiarowe muszą działać przez ponad 90 % okresu, przez który są wykorzystywane do monitorowania emisji, z wyłączeniem przestoju potrzebnego do ich ponownej kalibracji.

3. Sprawozdania zawierające szacunki rocznych danych dotyczących emisji metanu na poziomie źródła przedkłada się właściwym organom do dnia... [24 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r., a następnie do dnia 30 marca każdego roku.

Sprawozdania obejmują ostatni dostępny rok kalendarzowy i zawierają elementy określone w załączniku VII część 3.

Przed przedłożeniem właściwym organom sprawozdania określone w niniejszym ustępie są oceniane przez weryfikatora i załącza się do nich oświadczenie weryfikacyjne wydane zgodnie z art. 8 i 9.

4. Operatorzy kopalń są odpowiedzialni za spełnienie wymogów, o których mowa w ust. 2 i 3, w odniesieniu do zamkniętych kopalń. Państwa członkowskie są odpowiedzialne za spełnienie wymogów, o których mowa w ust. 2 i 3, w odniesieniu do nieczynnych kopalń.

5. Właściwe organy udostępniają opinii publicznej i Komisji sprawozdania określone w niniejszym artykule w terminie trzech miesięcy od ich przedłożenia przez operatorów i zgodnie z art. 5 ust. 4.

Artykuł 26

Środki ograniczające emisje

1. Na podstawie wykazu, o którym mowa w art. 25, państwa członkowskie opracowują i wdrażają plan ograniczania emisji w celu zniwelowania emisji metanu z nieczynnych kopalń węgla.

Plan ograniczania emisji przedkłada się właściwym organom do dnia... [36 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. i zawiera on co najmniej elementy określone w załączniku VII część 4.

2. Od dnia 1 stycznia 2030 r. zakazuje się uwalniania do atmosfery i spalania w pochodni w przypadku urządzeń, o których mowa w art. 25 ust. 2, chyba że wykorzystywanie lub ograniczanie emisji jest technicznie niewykonalne lub stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa środowiskowego lub bezpieczeństwa prowadzonej działalności lub personelu. W takiej sytuacji, w ramach obowiązków sprawozdawczych określonych w art. 25, operatorzy kopalń lub państwa członkowskie udowadniają konieczność podjęcia decyzji o uwalnianiu do atmosfery lub spalaniu w pochodni zamiast wykorzystania lub ograniczania emisji.

Rozdział 5

Emisje metanu mające miejsce poza Unią

Artykuł 27

Wymogi dotyczące importerów

1. Do dnia... [9 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r., a następnie do dnia 31 grudnia każdego roku importerzy przekazują właściwym organom państwa członkowskiego importu informacje określone w załączniku VIII.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 31 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez zmianę lub dodanie informacji, jakie mają przekazywać importerzy.

2. Do dnia... [12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r., a następnie do dnia 30 czerwca każdego roku państwa członkowskie przekazują Komisji informacje przekazane im przez importerów.

Komisja udostępnia te informacje zgodnie z art. 28.

3. Do dnia 31 grudnia 2025 r. lub wcześniej, jeżeli Komisja uzna, że dostępne są wystarczające dowody, Komisja zbada stosowanie niniejszego artykułu, uwzględniając w szczególności:

- a) zgłaszanie dostępnych danych dotyczących emisji metanu, zgromadzonych w kontekście globalnego narzędzia monitorowania metanu, o którym mowa w art. 29;
- b) analizę danych dotyczących emisji metanu przeprowadzoną przez IMEO;
- c) informacje na temat monitorowania, raportowania, weryfikacji i środków ograniczających emisje stosowanych przez operatorów zlokalizowanych poza Unią i od których importuje się energię do Unii; oraz
- d) bezpieczeństwo dostaw i wpływ na równe warunki działania w przypadku ewentualnych dodatkowych obowiązków, w tym obowiązkowych środków, takich jak normy lub cele w zakresie emisji metanu, z uwzględnieniem oddzielnie sektorów ropy naftowej, gazu i węgla.

W stosownych przypadkach i na podstawie dowodów niezbędnych do zapewnienia pełnej zgodności z mającymi zastosowanie zobowiązaniami międzynarodowymi Unii Komisja proponuje zmiany niniejszego rozporządzenia w celu zaostrzenia wymogów mających zastosowanie do importerów, aby

zapewnić porównywalny poziom skuteczności w odniesieniu do pomiaru, raportowania i weryfikacji emisji metanu związanych z energią oraz ograniczania tych emisji.

Artykuł 28

Baza danych zapewniająca przejrzystość w zakresie emisji metanu

1. Do dnia... [18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. Komisja tworzy i zaczyna prowadzić bazę danych zapewniających przejrzystość w zakresie emisji metanu, zawierającą informacje przedłożone Komisji na podstawie art. 27 i art. 12 ust. 11, art. 16 ust. 3, art. 18 ust. 4, art. 20 ust. 7, art. 23 ust. 2 i art. 25 ust. 5.
2. Oprócz informacji, o których mowa w ust. 1, wspomniana baza danych zawiera następujące informacje:
 - a) wykaz państw, w których produkowana jest energia pochodząca z paliw kopalnych eksportowana do Unii;
 - b) w odniesieniu do każdego państwa, o którym mowa w lit. a), informacje dotyczące następujących kwestii:
 - (i) czy państwo wdrożyło obowiązkowe środki regulacyjne dotyczące emisji metanu związanych z energią, obejmujące elementy określone w niniejszym rozporządzeniu dotyczące pomiaru, raportowania i weryfikacji oraz ograniczania emisji metanu związanych z energią;
 - (ii) czy państwo podpisało porozumienie klimatyczne z Paryża;
 - (iii) w stosownych przypadkach, czy państwo dostarcza krajowe wykazy zgodnie z wymogami określonymi w Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu;
 - (iv) czy krajowe wykazy przedłożone na podstawie Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu obejmują, w stosownych przypadkach, raportowanie poziomu 3 w zakresie emisji metanu związanych z energią;
 - (v) ilość emisji metanu związanych z energią zgodnie z krajowymi wykazami przedłożonymi, w stosownych przypadkach, na podstawie Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu oraz to, czy dane zostały poddane niezależnej weryfikacji;
 - (vi) wykaz przedsiębiorstw eksportujących do Unii energię pochodzącą z paliw kopalnych;
 - (vii) wykaz importerów energii pochodzącej z paliw kopalnych do Unii.
2. Baza danych zapewniających przejrzystość musi być dostępna publicznie w internecie, bezpłatnie i przynajmniej w języku angielskim.
3. Niniejszy artykuł stosuje się bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy (UE) 2016/943.

Artykuł 29

Globalne narzędzie monitorowania emitentów metanu

1. Do dnia [dwa lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. Komisja ustanawia globalne narzędzie monitorowania metanu na podstawie danych satelitarnych i wkładu ze strony kilku certyfikowanych dostawców danych i usług, w tym komponentu Copernicus unijnego programu kosmicznego.

Narzędzie to udostępnia się społeczeństwu i zapewnia regularne aktualizacje przynajmniej w odniesieniu do wielkości, ponownego wystąpienia i lokalizacji źródeł energii emitujących duże ilości metanu.

2. Narzędzie to stanowi podstawę dwustronnych dialogów prowadzonych przez Komisję w sprawie polityki i środków w zakresie emisji metanu. W przypadku gdy narzędzie zidentyfikuje nowe poważne źródło emisji, Komisja ostrzega odpowiednie państwo w celu zwiększania świadomości i propagowania działań zaradczych.

3. Niniejszy artykuł ma zastosowanie z zastrzeżeniem przepisów dyrektywy (UE) 2016/943.

Rozdział 6

Przepisy końcowe

Artykuł 30

Kary

1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące kar mających zastosowanie w przypadkach naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia oraz przyjmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia ich stosowania.

2. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające i mogą obejmować:

a) grzywny proporcjonalne do szkód w środowisku, obliczanie wysokości tych grzywien w taki sposób, aby mieć pewność, że skutecznie pozbawią one osoby odpowiedzialne korzyści gospodarczych osiągniętych w wyniku popełnionych przez nie naruszeń oraz stopniowe zwiększanie wysokości tych grzywien w przypadku powtarzających się poważnych naruszeń;

b) okresowe kary pieniężne służące skłonieniu operatorów do zaprzestania naruszeń, zastosowania się do decyzji nakazującej przedsięwzięcie działań zaradczych lub środków naprawczych, do dostarczenia informacji lub poddania się kontroli, stosownie do przypadku.

Państwa członkowskie przekazują Komisji przepisy dotyczące kar do dnia... [3 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. Ponadto państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o wszelkich późniejszych zmianach mających wpływ na te przepisy.

3. Karze podlegają co najmniej następujące naruszenia:

a) nieudzielenie właściwym organom lub weryfikatorom przez operatorów lub operatorów kopalń pomocy umożliwiającej lub ułatwiającej im wykonywanie zadań zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;

b) niewykonanie przez operatorów lub operatorów kopalń działań określonych w sprawozdaniu z kontroli, o którym mowa w art. 6;

- c) nieprzedstawienie przez operatorów lub operatorów kopalń raportów na temat wielkości emisji metanu wymaganych na mocy niniejszego rozporządzenia, w tym oświadczenia weryfikacyjnego wydanego przez niezależnych weryfikatorów zgodnie z art. 8 i 9;
 - d) nieprzeprowadzenie przez operatorów badania mającego na celu wykrywanie nieszczelności i naprawę zgodnie z art. 14;
 - e) zaniebdania ze strony operatorów w zakresie naprawy lub wymiany elementów, ciągłych badań elementów i rejestrowania nieszczelności zgodnie z art. 14;
 - f) nieprzedłożenie przez operatorów raportu zgodnie z art. 14;
 - g) uwalnianie do atmosfery lub spalanie gazu w pochodni przez operatorów lub operatorów kopalń poza sytuacjami przewidzianymi w art. 15, 22 i 26, stosownie do przypadku;
 - h) rutynowe spalanie gazu w pochodni przez operatorów;
 - i) niewykazanie przez operatorów lub operatorów kopalń konieczności podjęcia decyzji o uwalnianiu do atmosfery zamiast spalania w pochodni oraz niewykazanie konieczności podjęcia decyzji o spalaniu w pochodni zamiast ponownego zatłoczenia metanu, wykorzystania go na miejscu albo wysłania na rynek, w przypadku operatorów, lub wykorzystania bądź ograniczania emisji, w przypadku operatorów kopalń, zgodnie z art. 15, 22 i 26;
 - j) niepowiadomienie przez operatorów lub operatorów kopalń o przypadkach uwolnienia do atmosfery i spalaniu w pochodni lub niezgłoszenie takich przypadków zgodnie z art. 16, 23 i 26, stosownie do przypadku;
 - k) korzystanie z urządzeń do spalania odpadów petrochemicznych lub urządzeń do spalania z naruszeniem wymogów ustanowionych w art. 17;
 - l) nieprzekazanie przez importerów informacji wymaganych zgodnie z art. 27 i załącznikiem VIII.
4. W stosownych przypadkach państwa członkowskie uwzględniają co najmniej następujące orientacyjne kryteria nakładania kar:
- a) czas trwania lub skutki tymczasowe, charakter i wagę naruszenia;
 - b) wszelkie działania podjęte przez przedsiębiorstwo, operatora lub operatora kopalni w celu szybkiego zminimalizowania szkody lub jej zaradzenia;
 - c) umyślny lub nieumyślny charakter naruszenia;
 - d) wszelkie wcześniejsze naruszenia ze strony przedsiębiorstwa, operatora lub operatora kopalni;
 - e) korzyści majątkowe uzyskane lub straty uniknięte bezpośrednio lub pośrednio przez przedsiębiorstwo, operatora lub operatora kopalni w wyniku naruszenia, jeżeli dostępne są odpowiednie dane;
 - f) wielkość przedsiębiorstwa, operatora lub operatora kopalni;
 - g) stopień współpracy z organem;
 - h) sposób, w jaki organ dowiedział się o naruszeniu, w szczególności, czy operator szybko zgłosił naruszenie, a jeśli tak, to w jakim zakresie;
 - i) jakiegokolwiek inne okoliczności obciążające lub łagodzące mające zastosowanie w danej sprawie.
5. Państwa członkowskie co roku publikują informacje na temat rodzaju i wysokości kar nałożonych na mocy niniejszego rozporządzenia, naruszeń i operatorów, na których nałożono kary.

Artykuł 31

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 8 ust. 5, art. 22 ust. 3 i art. 27 ust. 1, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia [*data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] r.
3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 8 ust. 5, art. 22 ust. 3 i art. 27 ust. 1, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 8 ust. 5, art. 22 ust. 3 i art. 27 ust. 1 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 32

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Unii Energetycznej ustanowiony na mocy art. 44 rozporządzenia (UE) 2018/1999.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 33

Przegląd

1. Komisja co pięć lat przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania z oceny niniejszego rozporządzenia i w stosownych przypadkach przedstawia wnioski ustawodawcze dotyczące jego zmiany. Sprawozdania podaje się do wiadomości publicznej.
2. Do celów niniejszego artykułu Komisja może wystąpić do państw członkowskich i właściwych organów o udzielenie informacji, a w szczególności uwzględnia informacje przedstawione przez

państwa członkowskie w zintegrowanych krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu, ich aktualizacjach oraz w sprawozdaniach w dziedzinie energii i klimatu dotyczących postępów na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1999.

Artykuł 34

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2019/942

W art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/942 dodaje się ustęp 5 w brzmieniu:

„5. ACER co trzy lata ustanawia i udostępnia publicznie zestaw wskaźników i odpowiednich wartości odniesienia do porównania jednostkowych kosztów inwestycji w porównywalnych projektach związanych z pomiarami, raportowaniem i redukcją emisji metanu. Wydaje zalecenia w zakresie wskaźników i wartości odniesienia dotyczących jednostkowych kosztów inwestycji w celu wypełnienia obowiązków wynikających z [niniejszego rozporządzenia] na podstawie art. 3 [niniejszego rozporządzenia]”.

Artykuł 35

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*